75STE JAARGANG NO. 9741 DINSDAG 11 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Tot degenen, die gisteravond aan H.K.H. Prinses Beatrix werden voorgesteld, behoorde ook de Z.E. pastoor J. Burgemeester van de St Franciscusparochie van Oranjestad. De Prinses onderhield zich geruime tijd met de pastoor.

Openbare ontvangst in gezellige Club Caribe

Prinses kreeg geschenken en plaatste haar handtekening in gastenboek

Oranjestad. — Juist zoals twee jaar geleden tijdens het bezoek van H. M. de Koningin en Z.K.H. de Prins, viel ook dit keer aan club Caribe de eer te beurt aangewezen te worden als plaats voor de openbare ontvangst. Het gebouw was zeer fraai geïllumineerd en van binnen smaakvol versierd.

In verband met de sterke wind kon de ontvangst dit keer niet op de basketballterreinen worden gehouden, maar werden de gasten ondergebracht in de zalen en de kleine binnenplaats. Dit gaf een minder indrukwekkend schouwspel maar maakte anderzijds de ontvangst meer tot een feestelijk familie- of clubgebeuren.

Velen waren naar Caribe gekómen om de Prinses eer te betuigen. De fleurige avondtoiletten contrasteerden met het stemmig zwart en wit van smokings en toen H.K.H. om negen uur de zaal binnenkwam, werd zij door de honderden aanwezigen allerhartelijks ontvangen.

De Prinses was gekleed in een fraaie goudkleurige avondjapon, versierd met de onderscheidingstekenen van het Grootkruis van de Nederlandse Leeuw. In haar hand droeg de Prinses een witte orchidee, welke haar eerder op de dag door de directie van Basiruti werd aangeboden. Bij de ingang werden aan H.K.H. de leden van het eilandsbestuur en hun dames voorgesteld, waarna de Prinses plaats nam in een halve kring van stoelen, welke onder een verlicht Koninkrijkswapen stonden opgesteld in de patio. Rond de Prinses schaarden zich de leden van haar gevolg en de tijdl. gezaghebber en mvr. De Boer, de heer en mevr. Petrona, de heer en mevr. Henriquez de heer en mevr. I. de Cuba en de wnd eilandssecretaris en mevr. Poppe.

Padu Lampe en zijn ensemble zorgden voor een onafgebroken medley van Antilliaanse klanken en terwijl de gasten door rappe bedienden van de nodige drankjes werden voorzien, onderhield de Prinses zich met velen der aanwezigen. Allereerst ontving zij de voorzitter van club Caribe, dr Dennert, en de koningin van de club, die haar eerbiedig kwamen verzoeken een oorkonde en het gastenboek te tekenen. De Prinses voldeed glimlachend aan dit verzoek, waarna haar een foto met lijst van Arubaans hout werd overhandigd, van de oorkonde, welke twee jaar geleden door H.M. de Koningin en Z.K.H. de Prins werd getekend.

Vervolgens werden aan H.K.H. voorgesteld de heren J. R. L. Beaujon, ondervoorzitter van de Staten en voorzitter van het eilandelijk voorbereidingscomité; M. S. Kuiperi, secretaris van dit comité; H. A. Kemmink, sinds jaar en dag de artisticke versierder van het eiland bij alle hoogtijdagen; mr A. J. Ph. de Haseth Moller, rechter; pastoor J. W. Burgemeester, ds J. A. Visser, G. de Veer, voorzitter van de Kamer van Koophandel en de majoor der mariniers G. P. Giesberts.

Met al deze personen onderhield de Prinses zich geruime tijd, waarbij zij toonde niet alleen levendige belangstelling te hebben voor het gebeuren op ons eiland, maar ook zeer goed op de hoogte te zijn van hetgeen zich hier afspeelt.

Later maakte de Prinses, begeleid door de tijdl. gezaghebber een rondwandeling door het gebouw. Hierbij werd haar door de heer I. de Cuba, namens de bevolking van het eiland een geschenk aangeboden in de vorm van broche en een briefopener, vervaardigd door de heer Frederico Fingal, uit schildpad en Arubaans goud. De Prinses toonde zich zeer ingenomen met deze typisch Arubaanse geschenken.

Catamaran was te snel!

Zondagmiddag heeft H.K.H. ook een zeiltochtje gemaakt en wel in een van die supersnelle Catamarans. Uit veiligheidsoverwegingen voeren enkele motorboten mee, maar hoe hard de motoren ook draaiden, ze moesten het afleggen tegen de snelle zeiler. Lang nadat de Catamaran was teruggekeerd, kwamen de motorboten aansputteren.

Pottenkijken in Basiruti

Het menu in Basiruti luidde gisteren:

Velouté Carmen
Homard Thermidor
Poulet Bonne Femme
Peches Melba
Moca

Paus bij H. Mis op sterfdag van zijn voorganger

Vatikaanstad. — Z. H. Paus Pius de twaalfde heeft gisteren een plechtige requiem-mis bijgewoond die gelezen werd bij de negentiende sterfdag van zijn voorganger Paus Pius de Elfde. De kantoren van het Vaticaan waren gisteren gesloten.

Prinses BEATRIX zal Engelse Koningspaar als eerste begroeten

Den Haag. — Prinses Beatrix zal de eerste zijn, die het Engelse koningspaar officieel zal verwelkomen bij zijn aanstaande bezoek aan Nederland, van 25 tot 27 maart. Het Britse koninklijke jacht „Brittannia" zal na aankomst te IJmuiden naar Amsterdam varen en ligplaats kiezen op het IJ tegenover het Centraal Station. H.K.H. prinses Beatrix zal de koninklijke gasten aan boord van de „Brittannia" verwelkomen. Koningin Elisabeth en de Hertog van Edinburgh zullen daarna met prinses Beatrix per motorsloep naar de Prins Hendrikkade varen, waar koningin Juliana en prins Bernhard hen zullen verwelkomen.

Volgens een Londens modehuis zal koningin Elizabeth bij haar bezoek aan Nederland japonnen dragen die tot ongeveer 43 cm van de grond komen.

Zij zou zich hebben uitgesproken voor een „lange en slanke" lijn. Om het effect van deze lijn te verhogen, zou zij van plan zijn overdag donkere zijden kousen te dragen en 's avonds zwarte, aldus het modehuis.

Leeftijdsgrens K.L.M.-stewardessen 35 jaar

's-Gravenhage. — De KLM had tot voor kort geen eindleeftijd aan het beroep van stewardess gesteld. Sinds enkele jaren heeft de KLM stewardessen in dienst genomen op een kontrakt met een maximum looptijd van vijf jaar.

Enige tijd geleden heeft de KLM besloten de eindleeftijd van het beroep van stewardess te stellen op 35 jaar. De ervaring heeft geleerd, dat deze leeftijdsgrens, die ook door een aantal andere luchtvaartmaatschappijen is gesteld, de juiste is.

De stewardessen, die deze leeftijd hebben overschreden zullen de uitoefening van deze functie moeten beëindigen, hetgeen gepaard zal gaan met een financiële regeling. Voor die dames, die daarop prijs stellen, zal een passende grondfunctie in het bedrijf worden gezocht, tegen een daarmee in overeenstemming zijnd salaris.

Roquebrune. — Sir Winston Churchill heeft de uitnodiging van president Eisenhower, hem in april in Washington een bezoek te brengen, definitief aanvaard.

Lourdes-eeuwfeest wordt dit jaar te Curacao op verschillende wijzen gevierd

Willemstad. — Heden herdenkt de Katholieke Kerk de eerste verschijning van de Heilige Maagd Maria aan het meisje Bernadette in Lourdes honderd jaar geleden. Zijne Heiligheid Paus Pius XII heeft de gelegenheid van dit eeuwfeest aangegrepen om opnieuw, zoals hij zulks reeds enkele jaren geleden deed, de Maria-devotie in de bijzondere aandacht van alle katholieken over de hele wereld te plaatsen. En het ligt in de uitdrukkelijke bedoeling van Z.H. Exc. Mgr J. Holterman om de Nederlandse Antillen in deze algemene herdenking niet te laten achterblijven. Reeds is in alle kerken over Lourdes gespreekt en vandaag, op de eigenlijke herdenkingsdag, zullen in alle kerken avondmissen worden opgedragen ter ere van dit eeuwfeest.

Daar mag het echter niet bij blijven.

Teneinde in de loop van dit jaar de herinnering aan het Lourdes-eeuwfeest levendig te houden, heeft het Maria-comité, dat vier jaren geleden ter viering van het Maria-Jaar werd ingesteld, op verzoek van Monseigneur wederom een aantal manifestaties ontworpen, die op verschillende tijdstippen in de komende maanden zullen worden georganiseerd.

Aanvankelijk lag het in de bedoeling in de dagen rondom de eigenlijke feestdag van heden een congres voor de rijpere jeugd te organiseren. Dit moest echter worden uitgesteld in verband met het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix aan de Nederlandse Antillen en in verband met het Carnavalsfeest, dat daarbij onmiddellijk aansluit. Het zal nu tegen het einde van deze maand worden gehouden en waarschijnlijk op zaterdagavond 1 maart met een gedialogeerde avondmis worden besloten.

Tegen het einde van de maand mei zullen Maria-dagen worden georganiseerd voor de zieken en ouden van dagen alsmede voor de jeugd van de Lagere scholen. Op het feest van Maria Hemelvaart, 15 augustus, zullen de mannen en jongens wederom worden opgeroepen voor een stille bedetocht. In de loop van september zullen de volwassenen avondbijeenkomsten krijgen en in deze zelfde maand hoopt het comité heel katholiek Curaçao in het stadion bijeen te brengen voor een pontificale H. Mis in de open lucht. In de loop van het jaar zal geregeld een vol weekend van Mariacongres worden georganiseerd en het jaar zal worden besloten met een grote lichtprocessie naar het Mariabeeld op de berg Ararat, op 8 december.

Het comité doet nu reeds een beroep op alle katholieken van Curaçao om ertoe mede te werken deze manifestaties te doen slagen en aldus dit jaar een waardige bijdrage te leveren voor de viering van het Lourdes-eeuwfeest door de kerk over de gehele wereld.

Reorganisatie bij de Jezuieten

De generaal der Jezuïten, pater J. Jansen, heeft een aantal besluiten genomen betreffende de indeling van de Orde in provincies. Er wordt een vice-provincie opgericht voor de Philippijnen, die wordt ingedeeld bij de assistentie voor Indië en Oost-Azië. De provincie Mexico wordt in tweeën gesplitst, in een noordelijke en en zuidelijke. Alle missies van de Jezuïten in China en in de diaspora worden verenigd tot één provincie, die de naam draagt van provincie van het Verre Oosten. Ook zij ressorteert onder de assistentie Indië. Een onafhankelijke vice-provincie, behorend tot de Franse assistentie, wordt opgericht op en omvat Madagascar en Tananarive. Tenslotte wordt een onafhankelijke vice-provincie voor Chili in het leven geroepen.

De bedoeling van deze reorganisatie is het bestuur te vereenvoudigen, maar de nieuw opgerichte provincies zullen de steun, op financieel gebied en wat de personeelsvoorziening betreft, van de moederprovincies blijven genieten.

Broeders van Dongen vieren eeuwfeest van LOURDES

Willemstad. Voor de Broeders van O. L. Vrouw van Lourdes (Broeders van Dongen) voor wie het eeuwfeest van O. L. Vrouw van Lourdes een dubbel feest is, werd er door Mgr Holterman een Pontificaal Lof gecelebreerd in het Oude Mannen Tehuis te Santa Rosa, geassisteerd door pastoor Jansen en kapelaan Van Lankveld.

Hedenmorgen om zeven uur werd er een plechtige H. Mis op Groot Kwartier opgedragen door de Z.E. pater Van Rooy. Vanavond om zeven uur is er in de Santa Rosa-kerk een Solemnele H. Mis met gemengd koor.

ARUBA liep uit om stralende prinses te zien en te begroeten

Onvergetelijk huldebetoon te SANTA CRUZ

Oranjestad. — De bevolking van het westelijk deel van Aruba heeft gisteren op uitbundig hartelijke wijze hulde betuigd aan H.K.H. Prinses Beatrix. De stralend mooie dag begon met een aubade, die zonder twijfel de beste was, welke ooit werd gehouden. De kinderen zongen voor de eerste maal papiamentse liedjes en het is vooral aan de bezielende leiding van Frere Alexius te danken geweest, dat deze met een frisheid en rhytme werd gebracht die elke beschrijving tart.

De Prinses, de tijdl. gezaghebber en de minister-president beluisterden de aubade vanaf het bordesje van het bestuurskantoor. Hare Koninklijke Hoogheid had vandaar een schitterend uitzicht op de meer dan duizend kinderen, die allen in nieuwe jurkjes en pakjes waren gestoken om toch vooral maar een goede indruk te maken op onze Prinses.

Achter de kinderen vormde de diep blauwe Caraïbische Zee de coulissen van een fris en bont, levendig en jeugdig schouwspel.

De Prinses, even fris en jeugdig, genoot van deze hulde en dankte na afloop frère Alexius en de kinderen, waarbij zij tevens de kinderen, onder luide bijval, een extra vrije dag gaf.

De zanghulde werd ditmaal op de piano begeleid door de heer Toti Arends, terwijl enkele jongens van de La Salleschool zorgden voor rhytmische begeleiding op drums en trommen. De kleine muzikanten waren Ciro Tromp, Fedi Ras, Rudolph Richardson, Andres Kamperveen en Percy Jeandor. Tevoren had, namens de leerlingen van het Mariacollege, Sarah Perez aan de Prinses bloemen aangeboden.

Naar Balashi

Na de zanghulde begaf de stoet zich naar Balashi, waarbij eerst een ritoertje door de stad werd gemaakt. Overal stonden juichende mensen langs de route.

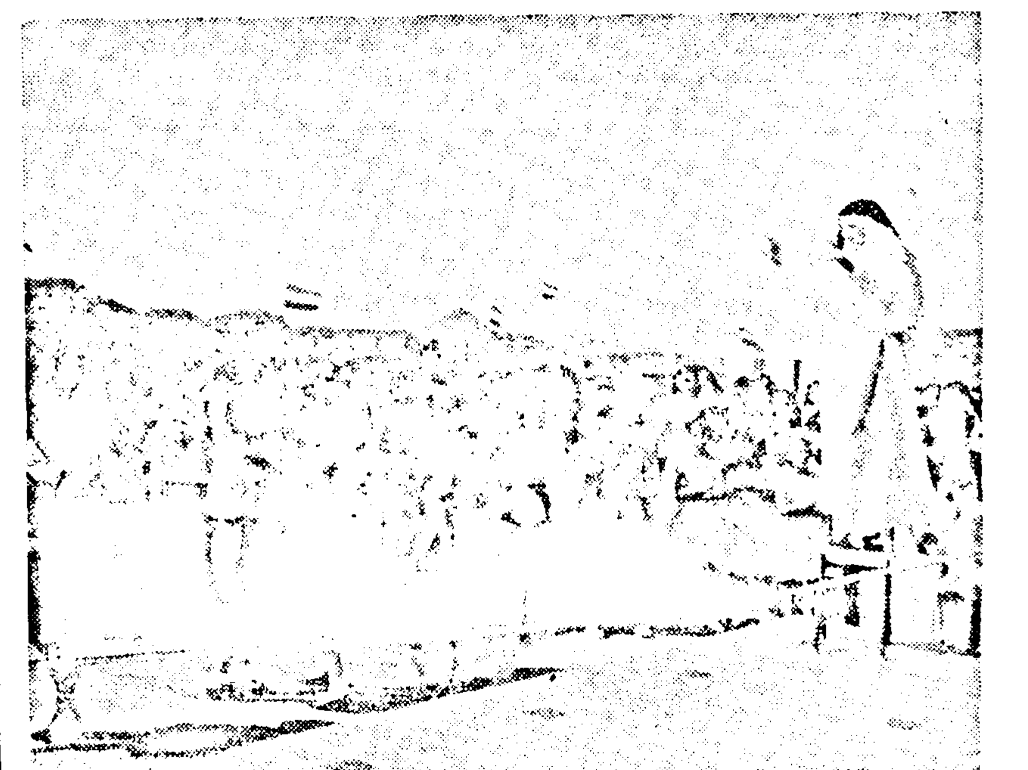
Op Balashi werden de hoge gasten ontvangen door gedeputeerde Oscar Henriquez, die samen met de heer Juan Yrausquin de grote promotor is van het waterplan. Verder waren aanwezig de directeur van het bedrijf, de heer Frans van Drimmelen, de directeur van de bouwers Singmaster & Breyer, de heer Slater. De Prinses liet zich uitvoerig voorlichten en beklom ook een der gebouwen om een goed overzicht van het gigantische werk te krijgen.

Santa Cruz

De mooiste ontvangst wachtte de Prinses op Santa Cruz, waar alle leerlingen van de scholen waren samengekomen voor het fraaie nieuwe gebouw van de R.K. Huishoudschool. Als steeds hadden de moeders van Santa Cruz voor een zeer fleurige verrassing gezorgd, in de vorm van schattige kinderjurkjes in rood, wit, blauwe en oranje jurkjes, die kenmelijk speciaal voor de gelegenheid waren gemaakt.

Onder leiding van Soeur Amantia werd door de kinderen voor de

(Vervolg naar pag. 5)

Te Santa Cruz zongen en dansten de kindertjes onder leiding van Soeur Amantia voor de Prinses.

★★★ Papiamentu in de eilandsraad?

Het plotselinge en onverwachte besluit van de Curaçaose eilandsraad om tot het gebruik van de landstaal over te gaan, betekent geen nouveauté in de korte staatkundige geschiedenis van de eerst kort geleden autonoom geworden Nederlandse Antillen.

Soortgelijke pogingen werden reeds aangewend in de eilandsraden van Aruba en Bonaire in september 1956, toen als argument voor het overswitchen van het Nederlands naar het Papiamentu gold, dat bepaalde afgevaardigden zich in de landstaal beter konden uitdrukken en een deel van het publiek de besprekingen in deze taal beter kon volgen.

Wij hebben indertijd reeds geschreven, dat wij op de mérites van deze argumenten niet wilden ingaan, doch het wel de moeite waard vonden summier na te gaan of het papiamentu kan dienen als uitdrukkingsmiddel bij de beraadslagingen in de wetgevende colleges der eilanden.

Het was en is onze opvatting, dat de landstaal daartoe zeker geschikt is, mits deze voldoet aan bepaalde voorwaarden.

Allereerst zal het papiamentu, dat nog steeds een karakteristieke spreektaal is, door de overheid gelegaliseerd moeten worden, zodat de schrijfwijze officieel komt vast te staan. Bij de thans nog heersende verdeeldheid op dit punt is het namelijk zeer moeilijk het papiamentu te benutten in bijeenkomsten en vergaderingen, waar de belangen van de bevolking worden besproken en besluiten worden genomen, die een grote concieshied van uitdrukking en bondigheid van omschrijving eisen. Daarvoor is het nederlands vooralsnog beter geschikt dan het papiamentu.

Pas wanneer een papiamentse woordenlijst is samengesteld en de grammaticale regels officieel zijn vastgelegd, kan men er aan gaan denken de landstaal uit de sfeer van het alledaagse gebruik te halen en tot hoger gebruik te bestemmen. Hetgeen dan nog geenszins behoeft in te houden, dat deze taal ook al aanstonds in het Antilliaanse parlement en de eilandsraden kan worden benut, of de staatsstukken daarin gesteld kunnen worden. Want dit zal, afgezien van al het andere, geen geringe technische moeilijkheden met zich medebrengen.

Een tweede belangrijke voorwaarde waaraan voldaan moet worden, wil het papiamentu selfsupporting zijn en in staat zonder hulp van andere talen uitdrukking te geven aan alles waarmede de Nederlandse Antillen op bestuurlijk gebied te maken hebben, is, dat deze taal de voertaal op de scholen moet worden. Tot nu toe is dit om verschillende zeer zwaarwegende redenen niet mogelijk geweest. En voorlopig zal dit ook wel onmogelijk blijven. Maar toch zal het eens zover moeten komen, als het papiamentu tenminste de taal wil worden waarin het volk der Benedenwindse eilanden zich tot de buitenwereld en het nageslacht richt en als „ebenbürtig" met andere cultuurtalen beschouwd wil worden.

Dan is er nog iets. Het papiamentu behoeft hoognodig een uitbreiding van zijn woordenschat. Want het moet thans nog veel te veel leentje buur spelen bij andere talen. Uitdrukkingen op bestuurlijk gebied zullen het best aan het nederlands ontleend kunnen worden, die op technisch gebied het best aan het engels, en die op het gebied van godsdienst en kunst het best aan het spaans. Het reeds bestaande gebruik kan hierbij richtinggevend zijn.

Dit is natuurlijk allemaal niet zo eenvoudig. Er zal heel wat moeten gebeuren, voor het zo ver is. Doch zolang er geen zogenaamd „Algemeen Beschaafd" voor het papiamentu bestaat, zal men het als voertaal in de hoogste colleges des lands moeten weren on straffe van een ernstige bemoeilijking van de wetgevende arbeid, mede door het ontstaan van technische problemen, die onoverkomelijk zullen blijken te zijn.

Geslaagd

Amsterdam. — Aan de vrije universiteit is geslaagd voor het kandidaats examen rechten R. M. Reeder uit Paramaribo.

Gezaghebber Gorsira vraagt vernietiging van besluit van Curacaose Eilandsraad

Formuleren van verordeningen in het papiaments onmogelijk

Land moet overschakeling op landstaal voorbereiden

Willemstad. — De Gezaghebber van Curaçao heeft zich met het volgende schrijven tot Z. Exc. de Gouverneur gewend.

Ik heb de eer Uwer Excellentie te berichten dat de Raad van het eilandgebied Curaçao in zijn op 8 februari j.l. gehouden openbare vergadering heeft besloten, de beraadslagingen in zijn vergaderingen voortaan in de Papiamentse taal te voeren, met vrijheid nochtans voor de leden die dit wensen zich van de Nederlandse taal te bedienen; dat alle voorstellen aan de Raad en de handelingen omtrent deze voorstellen in de Papiamentse taal zullen worden gesteld met bijvoeging van een Nederlandse vertaling der stukken en voorts de Staten en de Regering der Nederlandse Antillen voor te stellen dezelfde gedragslijn te volgen.

Dit besluit werd rauwelijks genomen gedurende de beraadslagingen in tweede instantie over punt 3 der agenda, dat op een ander onderwerp betrekking heeft.

Bij de evenbedoelde beraadslaging zag ik mij genoodzaakt de rede van de laatste spreker in de tweede ronde te onderbreken op grond van het derde lid van artikel 13 van het Reglement van orde, omdat deze spreker in afwijking van de algemeen gevolgde gewoonte, waaraan hij zich trouwens bij de beraadslaging in eerste instantie had gehouden, en zonder daarvoor tijdig goedkeuring te vragen, ja zelfs zonder voorafgaande aankondiging, zijn rede in het Papiaments aanving en ondanks waarschuwing daarmede voortging. Immers dit zou de goede orde der vergadering verstoren, aangezien alle andere sprekers in de tweede ronde reeds van hun spreekbeurt gebruik hadden gemaakt en daarbij overeenkomstig de gebruikelijke gang van zaken de Nederlandse taal hadden gebezigd, zodat zij zich terecht tekort gedaan zouden gevoelen.

Hierop ontwikkelden zich discussien over het bezigen van de Papiamentse taal bij de beraadslagingen en in de officiële stukken — een onderwerp vreemd aan de orde van de dag tegen de behandeling waarvan het Reglement van Orde zich niet verzet — welke uiteindelijk leidden tot het besluit in de eerste alinea van deze brief weergegeven.

Daarbij openbaarde zich in de boezem van de Raad slechts omtrent één punt enig wezenlijk verschil van gevoelen, waarover bij hoofdelijke stemming moest worden beslist. Het voorstel uitsluitend de Papiamentse taal in de stukken te bezigen en daaraan dus geen Nederlandse vertalingen toe te voegen, werd nl. bij stemming verworpen.

Op dit ogenblik ben ik nog niet in staat de draagwijdte van 's Raads besluit volledig te overzien. 's Raads à bout portant genomen besluit heeft in elk geval tot gevolg, dat in den vervolge óók de Eilandsverordeningen in het Papiaments zullen worden geformuleerd en afgekondigd; weliswaar zullen krachtens uitdrukkelijke beslissing van de Raad Nederlandse vertalingen worden bijgevoegd, doch de Papiamentse tekst zal n.m.m. als verbindende tekst gelden.

Als men zich realiseert, dat van de Papiamentse taal nog geen officiële spelling is vastgesteld, dat het weergeven van in de wetgeving gebruikelijke rechtstermen in het Papiamentse schier onmogelijk is, dan zal het duidelijk zijn dat het formuleren van nieuwe verordeningen een onbegonnen werk zal zijn. Aan de vaststelling van verordeningen tot wijziging van de bestaande eilandelijke wetgeving, welke in de Nederlandse taal is gesteld — het betreft hier hoofdzakelijk: landsverordeningen, landsbesluiten houdende algemene maatregelen en door de Raad zelf vastgestelde Eilandsverordeningen — zal daarenboven vóóraf moeten gaan, de vaststelling van de autentieke tekst in het Papiaments van deze wetgeving.

Ik voorzie, dat 's Raads besluit een ernstige vertraging in de totstandkoming der vereiste Eilandsverordeningen zal veroorzaken.

Ik duid hiermede slechts een enkel aspect aan, uitsluitend om te doen uitkomen, dat een dergelijk ingrijpend besluit niet zonder een gedegen voorbereiding dient te worden genomen.

Naar het mij aanvankelijk wil voorkomen zou het eerste deel van 's Raads besluit moeten worden neergelegd in het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de Raad. Dit Reglement wordt ingevolge artikel 46 der Eilandenregeling Nederlandse Antillen bij eilandsverordening vastgesteld.

Aan de openbare beraadslagingen over een ontwerp-eilandsverordening moet ingevolge artikel 80 der Eilandenregeling een onderzoek van dit ontwerp voorafgaan.

Overigens lijkt het mij, dat het nemen van de eigenlijke principiële beslissing, welke in 's Raads besluit is verzet in eerste instantie tot het terrein van de landswetgever behoort. Onze gehele rechtsorde berust immers op regelingen welke in de Nederlandse taal zijn gesteld. Aan deze rechtsorde ontleent ook het eilandgebied zijn bestaan en de eilandsorganen hunne bevoegdheden. Daarenboven zijn lands- en eilandswetgeving innig verweven en op elkaar afgestemd.

Het zou daarom tot verwarring aanleiding geven, indien Land en Eilandgebied in de officiële stukken verschillende talen zouden bezigen.

De eventuele overschakeling op het Papiaments in de officiële stukken dient daarom m.i. reeds op gronden van doelmatigheid door het Land te worden voorbereid, uiteraard in overleg met de eilandgebieden. De Eilandsraad van Curaçao zou daartoe het initiatief kunnen nemen, maar ik acht het praematuur ten aanzien van het eilandgebied al dadelijk tot overschakeling te besluiten.

Bij een gedegen voorbereiding als door mij beoogd, zal ook niet over het hoofd worden gezien, dat de voertaal bij het onderwijs op de Benedenwindse eilanden het Nederlands is. Geen enkel stap is gezet om tot overschakeling op het Papiaments te geraken.

Het is zelfs nog niet zover, dat er een papiamentse grammatica bestaat en het Papiaments als leervak wordt onderwezen.

Zonder overigens over deze materie een oordeel uit te spreken meen ik toch wel te mogen zeggen, dat ook dit tot voorzichtigheid moet manen bij het proclameren van het Papiaments tot de officiële taal.

Zeer tot mijn leedwezen moet ik om de redenen hiervoor aangegeven tot de conclusie komen, dat het door de Raad genomen besluit, waarvan zelfs de draagwijdte vanwege de onvoldoende voorbereiding niet kan worden overzien, in aanmerking komt voor schorsing of vernietiging wegens strijd met het algemeen belang van de Nederlandse Antillen zodat ik mij op grond van artikel 103 der Eilandenregeling Nederlandse Antillen verplicht gevoel, U hiervan mededeling te doen.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao

M. P. GORSIRA.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

De Curom-reportage over de hulding in het Rif-stadion

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Gelezen hebbende, het ingezonden artikel „De CUROM-reportage van de huldiging in het Rifstadion", zouden wij gaarne van deze „enige luisteraars" vernemen, wat zij eigenlijk verstaan onder „afschuwelijk banaal" en „walgelijk hysterisch".

Wij zijn nog jong en zeer gewillig om te leren, vooral waar het uitingen van mensen betreft, die op zulk een „beschaafd-gevoelige" wijze kunnen komen tot de prachtige zinnen, als bovenstaand geschreven.

Wij hebben — met onze bescheiden capaciteiten — getracht de huldiging van H.K.H. Prinses Beatrix door de Curaçaose schooljeugd, in onze bewoordigen zo goed mogelijk voor de luisteraars te verslaan, waarbij wij geprobeerd hebben, de stemming welke er in het Rifstadion heerste, eveneens weer te geven.

Gezien het spontane enthousiasme, waarmee de Curaçaose schooljeugd, door middel van de gehouden manifestatie tot uiting bracht, de hulde en eerbied van onze jeugd voor H.K.H. Prinses Beatrix, hebben wij ook getracht, in onze reportage een afspiegeling van deze spontaniteit weer te geven.

Of wij daar al dan niet in zijn geslaagd, laten wij gaarne aan het oordeel der luisteraars over.

Tientallen personen hebben van hun waardering voor de door ons verzorgde uitzending blijk gegeven. Echter — nu wij door uw beschaafde woordkeuze van „afschuwelijk banaal" en „walgelijk hysterisch" er op attent zijn gemaakt, dat het zeker niet is geweest, zoals wij ons het hadden voorgesteld, zouden wij gaarne vernemen wat u daar mee zeggen wilt.

We nemen bij voorbaat aan, dat de tientallen die van hun waardering tegenover ons getuigden, onze „ware" vrienden niet zijn, doch dat zij ons slechts naar de „mond" hebben gesproken. Aannemende dat „enige luisteraars" geen persoonlijke antipathie tegen ons hebben, welke hen tot dit ingezonden artikel deed besluiten, zouden wij dus gaarne, tot onzer lering vernemen, wat „afschuwelijk banaal" en „walgelijk hysterisch" in onze reportage was. Wij nemen althans aan, dat u voldoende kennis van de Nederlandse taal hebt, om te weten in welk verband u tot dergelijke fraaie uitdrukkingen kunt komen.

Ons beschavingspeil — ook daarvan zijn wij ons ten volle bewust — staat niet op een bijzonder hoog peil. Wel hebben we door de jaren geleerd, dat het woord „beschaving" vaak te pas en te onpas wordt gebruikt door lieden, die van het woord zelf niet het flauwste benul hebben. Weet u, dat 80% van de mensheid geen goede definitie zou weten te geven, van wat het woord wel betekent? „Enige luisteraars", strooi er daarom niet te kwistig mee rond en houdt u liever bij het peil waarop u zich ook bij voorkeur uitdrukt, namelijk „afschuwelijk banaal". En — vrienden — „enige luisteraars" — als het nu weer eens voorkomt, dat u de stemmen van ondergetekenden in een uitzending (want de CUROM stopt er echt niet mee, om met ons in zee te gaan — ze gaan namelijk ook af op de vele loftuigingen die ze vernemen) beluistert, zet dan uw radio af, opdat uw vernisje vermeende beschaving niet barst (pardon weer zo'n onbeschaafd woord — maar wij vinden het leuk). Of — wij weten niet of u daartoe de intelligentie bezit — zoek een ander station op en zit uw beschaafde zielen niet te kwellen met naar onze „banale hysterie" te luisteren. En in het vervolg — het is misschien geen teken van beschaving, maar wel van „strijden met open vizier", onderteken uw pennevruchten met uw volle naam — dan kennen we elkaar tenminste.

Hector A. Rosario en Jaap G. Kion

Naschrift: Onze mening blijft, dat het „afschuwelijk banaal" en „walgelijk hysterisch" was. En het is aan de Curomleiding uit te maken of ze het daarmede eens is of niet. Wij willen gaarne aannemen, dat de heren Rosario en Kion hun uiterste best gedaan hebben. Maar als ze zelf zeggen, dat hun beschavingspeil niet bijzonder hoog is, dan zijn wij van mening, dat de Curomleiding bij zulk een gelegenheid hoger had moeten richten.

Het bekende heldenepos om de eigen namen onder een „ingezonden stuk" te zetten, is al zo dikwijls behandeld in de diverse kranten, dat we daar het zwijgen toe doen. Het gaat er niet om **wie** het geschreven heeft, maar om **wat** er geschreven wordt.

Overigens vinden we het antwoord van de heren precies in de geest van hun reportage — verward, branie-achtig en gewild geestig — en deze geest is nu juist niet geschikt voor een reportage, die verleden donderdagavond gehouden werd.

Enige luisteraars

(Namen van inzenders aan Redaktie bekend.)

VERLOOFD

Rosa H. Jonkhout

en

George E. Fleming

Curaçao 9 Februari 1958

GETROUWD:

CARLOS de KOOP

en

MYRNA DUNKER

Ordinair!

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Geachte Redaktie,

Naar aanleiding van het Ingezonden Stuk over de Curom-reportage van de huldiging in het Rifstadion, het volengde:

Ik vond ook, dat de uitzending ordinair was en een groots gebeuren als deze huldiging onwaardig.

Ook een luisteraar

Enthousiast en interessant

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Mijnheer de Redakteur,

Hierbij verzoek ik u onderstaande regelen in uw gewaardeerd blad te willen opnemen.

Tot mijn grote verbazing las ik in de zaterdagmiddag-editie van mijn dagblad, een ingezonden artikeltje over de Curom-uitzending, ter gelegenheid van de huldiging van H.K.H. Prinses Beatrix in het Rifstadion. Zelf behoorde ik tot de tientallen personen, die wel naar het Rifstadion waren getogen, doch helaas geen plaats meer konden bemachtigen. Weer thuisgekomen heb ik radio Hoyer aangezet om de uitzending uit het Rifstadion dan maar via mijn radio-toestel te beluisteren. Nadat ik enige tijd had geluisterd, heb ik ook even afgestemd op de uitzending, welke door de Curom werd verzorgd. Nadat ik op de Curom had afgestemd, werd ik gegrepen door een dermate enthousiaste en interessante reportage het Rifstadion, dat ik mij volkomen voelde opgenomen in de sfeer, welke in het Rifstadion moet hebben geheerst. Ik kan niet anders zeggen, dan dat de beide radiosprekers van de Curom mij volkomen boeiden. Daar ik zowel de landstaal als de Nederlandse taal volkomen machtig ben, was het beluisteren van deze vlotte uitzending, vooral voor hen, die geen toegang meer tot het stadion hebben gekregen, een werkelijk genot. Ik heb nog nimmer een reportage over de Curom beluisterd, welke mij zo heeft geboeid. De volgende dag heb ik van vele andere personen met veel lof over de door de Curom verzorgde uitzending horen spreken.

Hoe de „enige luisteraars" in hun ingezonden artikeltje van zaterdag jl. kunnen spreken van „afschuwelijk banaal" en „walchelijk hysterisch", is mij volslagen onduidelijk. Of bedoelen deze „enige luisteraars" met „afschuwelijk banaal" soms de warme, spontane wijze, waarop beide radiosprekers keer op keer in welgekozen bewoordingen spraken over Hare Koninklijke Hoogheid en ons Koninklijk Huis van Oranje? Mijn oprechte hulde aan de Curom en in het bijzonder aan beide radioverslaggevers, die met hun schitterend verslag voor de thuisblijvers en teleurgestelden, die niet in het Rifstadion aanwezig waren, het gebeuren met hun enorme woordenkeus en enthousiasme als het ware zichtbaar in de huiskamer hebben gebracht.

Een enthousiaste luisteraar

De beste stuurlui staan aan wal

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Blijk te geven aan liefde voor ons Koningshuis, afschuwelijk banaal?

Nu jou, wij leven nu eenmaal in verwrongen tijden! U, die zoveel aanmerkingen maakt, probeer zelf maar eens voor de radio een duidelijk en waarheidsgetrouw verslag te geven; het lijkt zo gemakkelijk, maar is o zo moeilijk. Dat de spreker zich liet medeslepen door zijn gevoelens; geen wonder; hij heeft het Vaderlands moment zeker beter aangevoeld dan u, die het zoveel beter zou kunnen.

Duizenden, tienduizenden hoorders hebben genoten van het radioverslag van de Curom; zij zagen wat daar in het stadion plaats vond, letterlijk voor zich; en al die hoorders wier vaderlands hart op de juiste plaats zat, hebben genoten, ik zeg u volop genoten. Zeker, de radiospreker had momenten van over-enthousiasme; alhoewel van te groot enthousiasme bij een dergelijk groots evenement voor ons, leden van het Verenigd Nieuwe Koninkrijk, nauwelijks gesproken kan worden.

De man die in het Nederlands sprak, kon zijn gevoelens eenvoudig niet onder stoelen of banken steken en was, zoals wij allen, vervuld van deze huldebetoging en uiting van liefde bestemd voor een der Leden van ons Koninklijk Huis; een sprookjes Prinses die spreekt tot de harten van allen, die deel uitmaken van het nieuwe vriendschapsbestand, waaraan u door uw onbegrip nauwelijks zult vermogen enige afbreuk te doen.

Ook de man die zijn indrukken in het Papiamentoe weergaf, kon nauwelijks zijn geroerdheid voor de hoorders verbergen. Beide sprekers gaven duidelijk, sprekend, keurig, weer hetgeen zij daar in het Stadion zagen; een spontane uitdrukking van de liefde die ons allen met ons gezegend Koningshuis verbindt.

Schaam u toch! De Nederlandse spreker is een man die zijn sporen op het gebied der berichtgeving zeer wel verdiend heeft en zeker te sportief om zich aan te trekken wat een paar zuurpruimers beweren. Wij zijn hier nu eenmaal niet in het land der koeien en grasvelden, in dat mooie land van sneeuw en koude; hier onder de tropenzon stroomt het bloed sneller door onze vaderlandse aderen, en mogelijk dat u zich niet voldoende kunt indenken in de mentaliteit van dit land. Wij zijn hier nu eenmaal enthousiaster dan in de noordelijke streken, vooral wanneer het gaat om een nobele zaak.

Afbreken; ja wel gemakkelijk. Doet het zelf eens beter, maar vooral met dezelfde warmte en dezelfde vaderlandsliefde van deze beide „banale" radiosprekers.

Foei toch, schaamt u zich toch en wordt een beter mens, vooral, een beter Vaderlander.

Namens tienduizenden opgetogen radioluisteraars

L.S.

(Naschrift. — Onder de „enige luisteraars" bevond zich slechts één Hollander, die reeds twintig jaar in de Antillen woont; de rest waren allemaal landskinderen!)

Diep getroffen

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Met grote verontwaardiging heb ik in de „Amigoe di Curaçao" van zaterdag jl. een ontboezeming gelezen van „enige luisteraars". Ik heb het verslag van de huldiging in het Rifstadion, dat door de Curom werd gebracht, met groot enthousiasme aangehoord. Het was een prachtig verslag, waarmee de betrokken radio-verslaggevers en de Curom alle eer hebben ingelegd. Ik hoop, dat de Curom, wanneer zich weer eens dergelijke gelegenheid voordoen, over dezelfde verslaggevers zal kunnen beschikken. Ze hebben het gebeuren in het Rifstadion, dat ik door ziekte helaas niet heb kunnen bijwonen, op de meest spontane wijze in de huiskamers gebracht.

In het bijzonder het enthousiasme dat deze verslaggevers opbrachten in hun huldigende woorden voor onze lieve Prinses Beatrix en het Koninklijk Huis hebben mij diep getroffen. Graag zou ik de instelling van deze „enige luisteraars" ten opzichte van ons Huis van Oranje willen weten. Blijkbaar waren zij het niet eens met het enthousiasme, dat beide verslaggevers wel spontaan wisten op te brengen.

Een enthousiaste luisteraarster

(Naschrift. — Het vergif zit in het staartje van het stukje. We gaan er niet op in. De „enige luisteraars" hebben hun mening gezegd en wij nemen graag aan, dat er anderen geweest zijn, die wild enthousiast waren over de uitzending. De zieke juffrouw kikkerde er van op. Wanneer de „enige luisteraars" op het ziekbed gelegen hadden, dan waren ze nu al enige dagen op het kerkhof.

Enige luisteraars)

Te opgewonden

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Geachte heer Redakteur,

Ook ik heb geluisterd naar de radio-uitzending van de Curom op donderdagavond jl. Toen ik het stukje van „Enige luisteraars" las, was mijn eerste opwelling, dat die kritiek wel een beetje te erg was. Ik zou liever niet zulke zware woorden als „afschuwelijk banaal" en „walgelijk hysterisch" willen gebruiken. Maar toch geloof ik, dat die luisteraars wel een beetje gelijk hadden. De uitzending was erg overdreven en maakte de indruk, dat de heren, die deze verzorgden, de zaak mooier wilden voorstellen dan ze was.

Ik ben enkele jaren geleden zelf bij de huldiging van de koningin geweest, die ook in het stadion plaats vond en toen was de huldiging nog grootser dan nu, wat ook begrijpelijk was. Ik kon dus wel nagaan, dat wat ik door de radio hoorde, wel overdreven was. En de luisteraar heeft er toch recht op goed en vooral op een juiste wijze te worden ingelicht.

Hoewel ik dus niet de krasse woorden van „Enige luisteraars" zou willen gebruiken, ben ik het toch wel met deze mensen eens, dat de Curom-uitzending niet erg beschaafd was en veel beter zou geweest zijn als de reporters zich minder hadden opgewonden en een rustiger verslag hadden gegeven.

L.B.

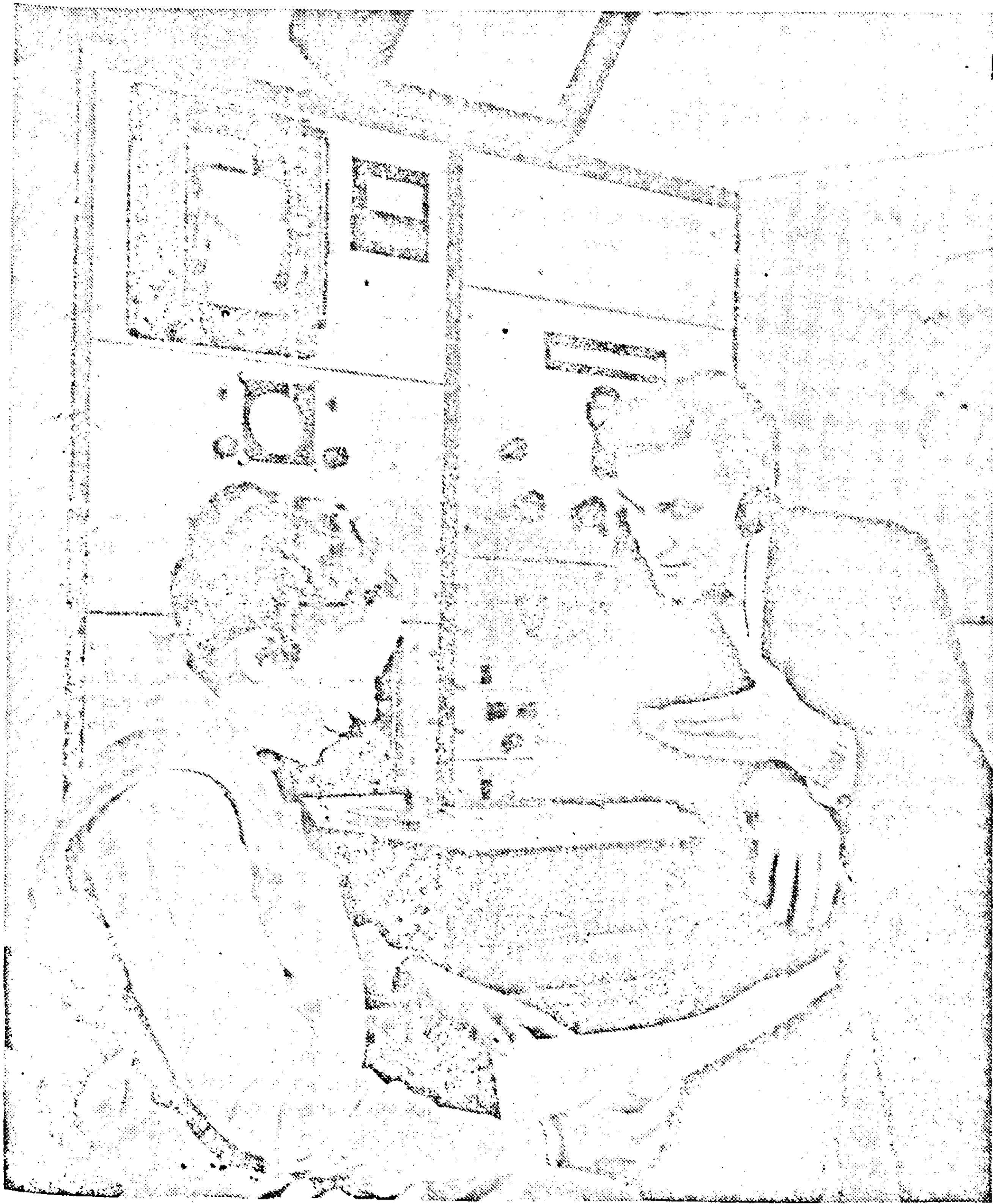
Teleurgestelde Kinderen

Naar aanleiding van het Ingezonden Stuk in ons nummer van zaterdag jl. onder de titel: „Teleurgestelde Kinderen", deelt men ons van welingelichte zijde mede, dat de geachte inzender de zaak verkeerd heeft begrepen. Alle kinderen van Curaçao hadden tijdens de aubade en de huldiging in het Rifstadion gelgenheid gekregen de Prinses te huldigen. Daarnaast wilde de oliegemeenschap nog een aparte huldiging door de kinderen van de Isla doen plaats vinden. Daarvoor kregen de kinderen van olie-employees van de Marnixschool en het Stuyvesantcollege gelegenheid zich per bus naar het terrein te begeven, waar deze huldiging door de Isla-kinderen plaats vond. Het was dus begrijpelijk, dat stadskinderen van deze scholen aan deze huldiging niet deelnamen.

Wat het gebeuren te Julianadorp betreft, hier zijn alle schoolkinderen langs de weg opgesteld, toen de Prinses daar voorbijkwam.

Wij achten de zaak thans wel uitputtend behandeld en sluiten hierbij de discussie. — Red. Amigoe.

Wereldomroep spreekt tot Antillen

Van kwart voor tien 's avonds, Nederlandse tijd, tot vijf uur in de morgen, zendt Radio Nederland vanuit Hilversum zijn Nederlandse programma's uit naar Suriname en de Ned. Antillen. Naar de reacties te beoordelen, die men in Nederland ontvangt, worden deze programma's gretig beluisterd. Daarnaast wil de Wereldomroep (dubbele taak: de band tussen Nederland en land- en rijksgenoten elders versterken èn Nederland „in de wereld projecteren") enerzijds graag de aandacht vestigen op de cultuur van de West, en zo mogelijk stimulerend werken, anderzijds de rijksgenoten overzee, die naar Nederland denken te komen of er kinderen heen hebben gezonden, inlichten over het leven in Europa. Zo kan het gebeuren, dat de Wereldomroep in haar programma's naar andere landen de „steelband" van St Eustatius uitzendt, waardoor Amerikaanse toeristen attent gemaakt worden op een nieuw vakantie-land, en muziekliefhebbers kennis maken met deze heel nieuwe vorm van groot orkest; maar zo laat men de West óók in speciale programma's kennis maken met leven en denken in Nederland.

Talloze Antilliaanse kinderen tussen de 12 en 20 jaar worden in Nederland opgevoed. Elk kind krijgt eens per jaar de kans, met „thuis" te spreken via de radio, en de omroeper vertelt de ouders dan iets over de omgeving, waarin het kind leeft. Volwassenen, die naar Nederland willen komen, worden in uitzendingen van Radio Nederland Wereldomroep voorbereid op het zo heel andere leven in de Lage Landen bij de zee. En voor de zenders in de West worden door Radio Nederland gedurende één uur per week speciale programma's verzorgd, voor één-derde bestaande uit programma's voor de 10- tot 12-jarigen in het Papiaments. Een speciale Antilliaanse medewerkster in Hilversum, mevr. Yvette Veema—Ecury, verzorgt, samen met omroeper Tom Pape, deze jeugduitzendingen. Op de foto ziet u hen aan het werk aan zo'n programma in één der studio's te Hilversum.

Hammarskjoeld wil ontwapeningskwestie afzonderlijk doen bestuderen

NEWYORK. — Hammarskjoeld de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, heeft op een persconferentie de suggestie gedaan de verschillende ontwapeningskwesties afzonderlijk te bestuderen met dien verstande dat het resultaat, bereikt ten aanzien van een punt van een probleem, moet bijdragen tot een uiteindelijk algehele oplossing van dat probleem.

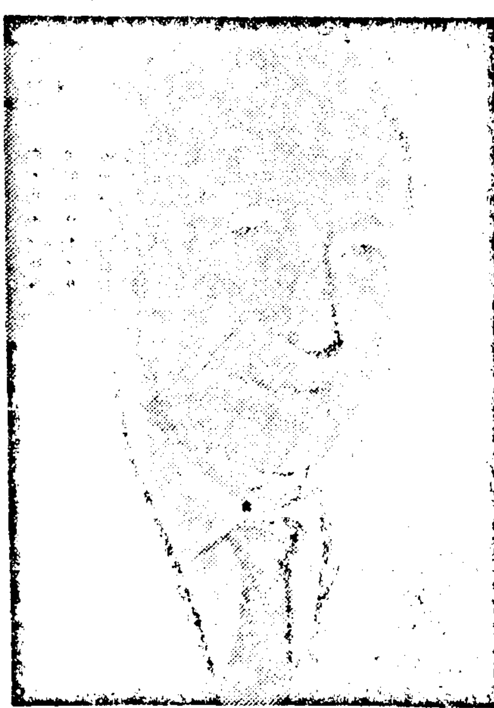
Hammarskloeld sprak zich ook nogmaals uit voor "besloten diplomatie" inplaats van "diplomatie aan de openbare weg".

Tweeën en drieën

(Van een medewerker in Nederland)

De naam P. Wijdenes roept ergens in het onderbewustzyn een weerklank op. Wellicht is men meteen op het goede spoor. Wijdenes? Schooljaren. Schoolboekjes.

Juist, daar hebben we het: Wijdenes en De Lange, algebra en meetkunde. Verfoeide, neutraal bekeken, maar zelden „verslonden" boekjes. Tot welk gevoel van hopeloosheid, tot welke razernij de heren Wijdenes en De Lange u ook gebracht mogen hebben, nu, na zoveel jaren wellicht, is er zeker wel plaats voor enige mildheid, enige vertedering zelf jegens deze heren. De heer Wijdenes vierde niet lang geleden zijn 85ste verjaardag, in zulk verbluffende gezondheid dat hij tevreden kan zeggen: „Ik werk nog altijd tien uur per dag."

P. Wijdenes

De heer Wijdenes woont in een straat in Amsterdam-Zuid, waardoor dagelijks honderden en honderden jongelieden gaan met o.a. zijn boekjes in hun tassen. De meesten weten niet dat de oorzaak van hun zwoegen en slaven vanuit zijn werkkamer vriendelijk op hen neerziet. Er zijn er ook die het wel weten. De heer Wijdenes werd eens opgebeld door een groepje meisjes die quasi-boos giechelden dat de heer Wijdenes de schuld was van de tweeën en drieën die ze zojuist voor hun tentamen geïncasseerd hadden. Dagelijks ook moet de heer Wijdenes van jong en oud horen dat hij een weinig menslievende dienst heeft bewezen met zijn - vergeet ons - „rot wiskunde". Gelukkig kan ik dikwijls antwoorden dat ik voor hen toch geen hinderpaal ben geweest om vooruit te komen," zegt hij.

We treffen hem in zijn werkkamer aan de correctie van de zoveelste herdruk van een van zijn zeventig schoolboeken. „Kijk," zegt hij, „hierin staat nog dat een importeur een lading Franse zijde koopt voor twintig franc de meter. Dat kan natuurlijk niet meer. En hier, die som van de eieren die twee cent per stuk kosten, is in deze tijd natuurlijk ook een beetje vreemd." Dus belt de heer Wijdenes naar verschillende zaken om het paradijselijke verleden uit zijn boekjes te kunnen schrappen. Aan al dergelijke werkzaamheden heeft hij met zijn 85 jaren nog de handen vol. Hij schrijft nu al bijna vijftig jaar. Tot zijn 53e jaar is hij leraar geweest. De leerboekjes en leerboeken eisten toen zoveel tijd op, dat hij zich daartoe bepaalde. Als leraar aan de 1ste 3-jarige in Amsterdam heeft hij de jonge Max Euwe tot leerling gehad. „Die heb ik overigens niets hoeven leren."

We wilden wel eens weten hoe de ontmoeting met de heer De Lange tot stand kwam. „Oh, die heb ik leren kennen in de collegebanken. Beth ook." De laatste mijnheer kunnen wij ons niet van een boekje herinneren maar we zien zijn naam op een van de ontelbare wiskundeboeken in de kamer van de heer Wijdenes. We zien ook een wiskundeboek in het Maleis. „Daar heb ik nog steeds m'n geld niet voor gekregen." We zien Franse en Joegoslavische logarithmentafels, alle door P. Wijdenes. „Wiskunde voor de Mulo." is zijn best-seller. Bijna zestig herdrukken. De heer Wijdenes vindt niet dat het leerplan voor wiskunde in vijftig jaar veel veranderd is. „Het is ook een makkelijk vak om te onderwijzen," zegt hij. Omgekeerd evenredig dus aan het studeren van wiskunde.

EN TOCH...

U bent lid van een culturele vereniging of stichting, en het doel van uw streven is meer cultuur te brengen naar deze eilanden.

Uw streven is lofwaardig. Hoe meer innerlijke verheffing des te gezonder zal een volk zijn.

En toch......... zie ik een kapitale leemte in uw werkwijze die mogelijk alle successen te niet doet. U bestudeert het volk niet zijn taak niet zijn gebruiken niet, noch zijn gedachtenleven of sociale verhoudingen.

U strooit zaad uit met uw ogen dicht. De bodem waar het ontluiken moet is u onbekend U denkt die kennis te kunnen missen, doch dat is bij het brengen van cultuur zeker niet het geval. De cultuur die u brengt zal niet meer zijn dan een vernis. Wat elders in goede aarde valt, valt niet overal in goede aarde. En de aarde van Curacao is in ieder geval anders dan die van Holland. K

Luchtdoelraketten voor kustverdediging

Washington. — In het februarinummer van het Amerikaanse tijdschrift „Geleide projectielen en raketten" („Mossiles and Rockets") wordt gemeld dat Zweden thans atoomkoppen voor zijn raketten vervaardigt. Dit bericht is in de Noorse landen van betrouwbare zijde bevestigd.

Zweden vervaardigt vooral luchtdoelraketten en geleide projectielen voor zijn kustverdediging. De ontwikkeling is geschied door de bekende Bofors-wapenfabrieken, die hierin hebben samengewerkt met het Zweedse staatsbureau voor de kernenergie en met andere concerns.

De Tunesische regering heeft zaterdagavond bekend gemaakt, dat zij haar ambassadeur in Parijs heeft teruggeroepen en de terugtrekking van alle Franse troepen uit Tunesië, met inbegrip van de ontruiming van de vlootbasis te Bizerta, heeft geëist. Zo nodig zal Tunesië een beroep op de V.N. doen.

DOS CAMINOS won en verloor op Curacao

Willemstad. — Gedurende het afgelopen weekeinde heeft Curaçao bezoek gehad van de Venezolaanse voetbalclub „Dos Caminos". Zaterdagavond wisten de Venezolanen het met 1-0 te winnen van Vesta in een weinig interressante wedstrijd.

De publieke belangstelling voor deze wedstrijd was uiterst gering.

Sithoc — Dos Caminos 1-0.

De collegemannen hadden meer geluk tegen de Venezolanen en ofschoon van geen der clubs werkelijk voetbal werd gedemonstreerd hadden de Roden het geluk tot het einde een 1-0 stand te houden, welke stand reeds even voor de pauze ontstond by een van de aanvallen van Sithoc op het heiligdom van Dos Caminos. De wedstryd stond op zeer laag peil en vooral tegen het einde van de wedstrijd drukten de Venezolanen op de Sithoc-verdediging.

Scheidsrechter De Vries, die geassisteerd door de heer Mingueli de wedstrijd leidde, liet bij de aanvang een minuut stilte in acht nemen als teken van medeleven voor de omgekomen voetballers van de Engelse club „Manchester United". De spelers van Sithoc droegen een rouwbandje ten teken van medeleven met hun Engelse collega's, die de vorige week tijdens een vliegtuigongeluk om het leven kwamen.

Arbeid Duitse raketspecialisten in Rusland van weinig betekenis geacht

Moskou. — De Duitse raketspecialisten die na de oorlog naar de Sowjet-Unie zyn gekomen hebben geen noemenswaardige invloed gehad op de Russische rakettechniek, zo heeft de Russische generaal Pokrowski, een raketspecialist, in het tydschrift 'Sowjet-studie' verklaard.

Generaal Pokrokski verklaarde, dat in 1933 elf jaar voor de eerste V-2 van Prof. Von Braun, met succes de eerste met vloeibare brandstof raket in Rusland is beproefd. De Russische geleerde Tsjolkowski heeft in 1903 reeds een eerste ontwerp voor raketten gemaakt en reeds in 1929 een plan voor een raket met verschillende trappen ontworpen.

De generaal meende, dat de mislukkingen in de Ver. Staten bewezen hebben, dat „uitvoer van buitenlandse (duitse) specialisten geen garantie voor welslagen is.

Zijn er brieven van U bij

Lijst no. 5 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. Edgar Anthony, Henriquez Adgil.
B. Eluims Balson, Masirlise Blanc, Fa. S. Bhikkarie & Co., Bakkenist, Cynthia Bernard, Joseph Bryan, A. van Broekhoven, Nercicia Boekhoud, Isla J. Baptiste, Peter Byrom, Emiliano Bernabela, Ismay Berkley, F. A. Bottse, T. Baank, Donald Busby, Mej. Bronet.
C. Miss Charlisia, Stevanita Cicilia, Casa Colien, A. J. Cartoz, Mc. Chon Fouk Foo.
D. Rosalia Van Dinter, P. Dieter, Winston McDonald, Joseph Mc Donald.
E. Antonio Everts.
F. Marie Fulgence, Clementina Francis, Englantine Fricke, Edgar Francisco, M. M. Flores, Beny Felicia, Mary le Feire, C. Ford, Edrice Frederick.
G. L. Gummels, W. Groesbeek, C. H. A. Guishard, Ebarista Galvez, Joseph A. Griffith, Phillipp Gachette, Betarice Gumbs.
H. R. de Heie, fam. Hydra, Elaine Hardtman, Catherina Henriquez, C. G. Hartog, Beryl Hasel, Arnold Hinds.
J. D. Jumbs, Kolitzia James, Irma Cerilia Jansen.
K. Mary Knights.
L. Victoria Laudat.
M. Ans Maria Mascle-Bernds, P. Meyboom, Edgar C. Murry, Altagracia P. Rinora, Peres de Maria, Manuel A. Marales, D. v.d. Meulen, Francis Mathurin J. P. Martis, Eziquier Michel, Argentina Maduro, Shirley Manuel, Junia A. Mohamed, Charles Mathew.
N. Lucita Nisbitt.
O. J. A. van Oudvorst, Mathilda Olastina.
P. Ruby Phillips, John van Putten, Isabel Parris, Gramet L. Peterson, Eglantine Phillips.
R. J. Rodrigues, Cedric Richardson, de Heer en Mevr. Remmelts-Nijr, E. P. Roep, H. C. Roosberg, Dorotea Rosario, Eliza Rubaine, Celcio Rafaela.
S. Juan Salvadores, Luna Marai Seferina, Pedrito Carlito Suprianc, Wickey Simmons, Nilson Sobera, fam. Smit, R. F. de Smalen, Maria Thersa Sprott, C. P. Swart.
T. Alicia Thomas, Juan Tones, V. A. Trotman, Cristobal Thielman.
V. Edna Thomasa Vega, J. Vink.
W. D. E. de Windt, Celestino J. Winklaar, Ligina Williams, Josefa Wever, Constantia Walters, C. A. Winter.
Y. Eufracio Leandro Yandor, Lazaro Obispo Yanga.
Z. Albertus Zelagas, Maria Ignacio Zuliana, A. Zichem.
wabIB o· ·a .z E PrH en

POSTPAKKETTEN.

B. Nile C. Brink.
L. Marie Lake.

DRUKWERKEN.

B. Andres Boyde, Stanley Belgrave, Wilhelmus Gerhardus van der Beld, C. N. Boiide, Vilma Blockpoel, I. Betorina, Ramon Bernabela.
E. Sr. y Sra. Eikelboom Corn., Winston Mackey Chaudoin.
D. Carmellie Dixen, (2) Clara W. Dambruck, Harry A. Durgaram.
E. N. V. Edwards.
H. John Lucien Heerenveen, May Hesloo, Milicent Harris, Gladys A. Hendriksen.
J. Zita James, Everard James.
L. Mr. & Mrs. W. E. J. Lablans, C. F. Lingstuyl, Marjorie Licorish.
M. Joseph Matthews, Maria Eugenia Moreno, Nerio N. Mercelino, E. Maduro, Alberta Martin, M. Martina, John Marlin.
O. H. A. van Omheren, Gladystine S. O'Loughlin.
P. Radolphus Primus, Nathan N. Phillips.
R. Mevr. Rekvelt, D. C. Riviere.
S. Robert Schouten, J. Sanhina, Josephine Simon, Pedro Alfonso Suarez, Florita Silbery.
T. Isabel Toledo.

AANGETEKENDE STUKKEN.

B. E. Bernard, de Wel. Ed. Heer H. F. Barelds, Ilba Rosa Bricena.
C. Angel Pedro Casimir, Ronald Cardoze, Aldo Cianelli, Polita Coenraad, K. N. B. Chelarak.
E. José Alcigiades Esquivel, D. van Eede.
F. Alfred Frederik.
G. Serafina Hurtado de Gonzales, Pedro Gorcira, H. de Graaf.
H. Wilhelmus Pieter Ter Hart.
I. Angella Isidore.
J. Patricio Confesor Joeri.
K. Geraldo Knight.
L. Napoleon B. Louis, J. M. v.d. Linden, Seferino H. Lebaks, Cayitano Louisa.
M. Aurelia Virginia Maduro, Cornelio H. Marchena, Rafael A. Meyer.
O. Marco Valerio Ostiana, Rildo Cinicio de Oliveira, Reginald O' Garro.
P. Nicolas Paulina, Juan Petruzzi, Diocelina Ponce.
R. Cornelis Royer, George H. Robinson.
T. J. Thomasa, Lou Chow Tak.
V. Jose Vasconcellos, C. Vorst, I. H. J. Vries, S. Jerio Vierra.
W. Leonicio M. Weert.
Z. Oswalda Zavala, „ZIEKENZORG".

Recordwaarde Amerik. uitvoer in 1957

Washington. — Volgens voorlopige berekeningen van het Amerikaanse bureau voor de statiestiek heeft de Amerikaanse uitvoer van binnenlandse en buitenlandse goederen in 1957 de recordwaarde van 20 798 miljoen dollar bereikt. Dit betekende een stijging van ongeveer 9 procent ten opzichte van de uitvoer van 1956, die 19.083 miljoen dollar beliep.

De uitvoer had in december j.l. een waarde van 1.629 miljoen dollar, d.i. 3 procent minder dan in november j.l. en ongeveer 20 procent minder dan in december 1956.

In deze voorlopige berekeningen zijn de militaire leveranties inbegrepen.

Tentoonstelling werken van VAN GOGH

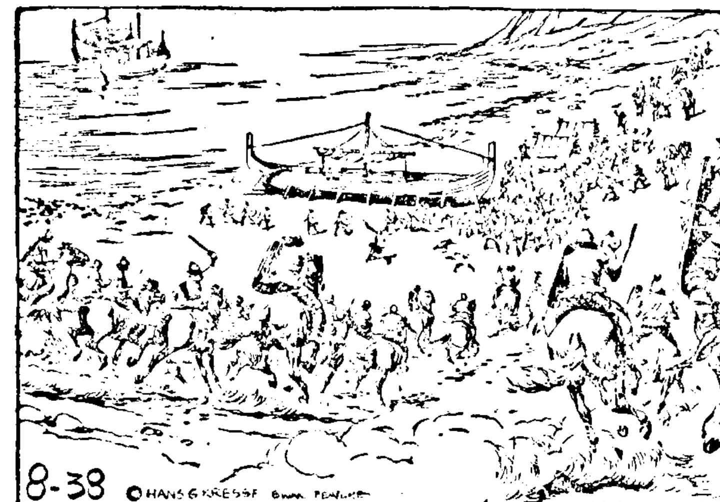
Wenen. — In Wenen is een tentoonstelling van werken van Vincent van Gogh geopend. De collectie van 114 werken is voor meer dan tien miljoen gulden verzekerd. De tentoonstelling wordt algemeen als „de culturele gebeurtenis van het jaar" beschouwd.

Engelse atoomduikboot op stapel

Londen. — In Officiele kring in Londen is vernomen, dat Engeland op het ogenblik een atoomduikboot op stapel heeft.

De verklaring werd afgelegd in het parlement tegenspraak tot een krantenbericht, volgens hetwelk het plan voor de bouw van het vaartuig was afgelast.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

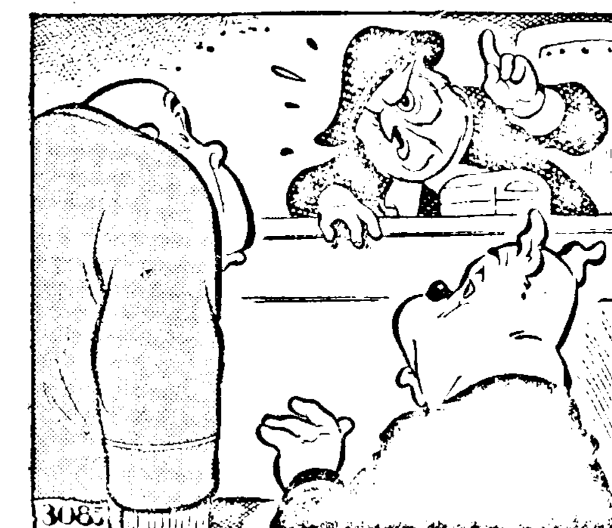

8—38 Terwijl Eric haastig opspringt en Cendrach overeind helpt, klink een snel aanzwellend gedreun en ziet hij een grote troep ruiters, als een vernietigende vloedgolf het kamp bestormen. De krijgers, bevreesd onder de voet gelopen te worden, dreigen in paniek te geraken, maar Eric kent nu de vreemde tactiek van deze tegenstanders. „Sluit U dicht aaneen", schreewt hij, „die kerels vechten te voet, houdt stand; beschermt de boot!" De rest van zijn bevelen gaat verloren in het tumult en de kreten der krijgers, als achter hen nu ook een troep ruiters de aanval inzet. Desondanks krijgen de Noren al gauw hun zelfverzekerdheid terug en al zijn ze in de minderheid, toch merken de aanvallers tot hun schande, dat met deze tegenstanders niet valt te spotten. „Hopla, ha, ha!" brult Svein Langtand, verheugd om zich heen hakkend: „wie naar mijn helm kijkt, is er geweest! Kan jij het redden, manneke?" grijnst hij met een scheve blik naar Halfra. De Yarl slaakt een woedende kreet. „Ik heb geen helm nodig, misselijke Sakser", blaft hij verontwaardigd en doet met een brede zwaai een aanvaller in het zand bijten. Toch is de overmacht te groot. Al zijn Svein en Halfra nog geen duimbreed geweken, de Noorman beseft maar al te goed, dat zij onmogelijk langer strand kunnen houden. Op verschillende plaatsen zijn de tegenstanders reeds hun gelederen binnengedrongen. „Wat bezielt deze mensen?" vraagt Eric zich verbijsterd af. „Ze schijnen er van bezeten te zijn, ons totaal uit te roeien!" Vertwijfeld tracht de Noorman een uitweg te bedenken. Juist als de strijd op het kritieke punt schijnt te komen, schiet hem een gedachte te binnen.

Dan davert meteen zijn bevel boven het krijgsrumoer uit en zo snel zij kunnen trekken de Noren zich terug naar de gehavende boot hun laatste bolwerk.

Heer Bommel en de Achtgever

3085. „Geef antwoord, verdachte!" riep de rechter ongeduldig In de stukken staat, dat U toerekeningsvatbaar bent. Daaruit volgt dat U moet antwoorden als U iets gevraagd wordt."

„Hrmpf!" sprak I Oen.

Dit is een lompe opmerking", hernam de magistraat. „Schrijf dat op, griffier."

„Een ogenblikje, Edelachtbare", onderbrak nu commissaris Bas. „De beklaagde geeft alleen maar antwoord als hem dat opgedragen wordt!"

„Ik draag het hem toch op?!" riep de rechter geprikkeld.

„Jawel", zei Bulle Bas, „maar U hebt het sleutelje niet. Hij gehoorzaamt alleen aan degene, die de sleutel van de schatkist heeft".

Met deze woorden stak de politiechef het genoemde voorwerpje omhoog en nu sprong Bul Super overeind.

„Ik protesteer!" riep hij uit. „Dat sleuteltje is het eigendom van mijn client, de heer Bommel. De commissaris heeft het van hem gestolen!"

Er ontstond een verward gemompel en de magistraat klopte op zijn tafel tot het houtwerk kraakte.

Wat betekent dit?" piepte hij overspannen. „Wat is dit voor een bende? Wat is dat voor een sleutel en wat heeft die sleutel met de verdachte te maken en waarom geeft de verdachte zonder sleutel geen antwoord?"

„Omdat," verklaarde Super, „hij is opgevoed door een wachtmeester der huzaren".

„Juist" riep heer Bommel. „En het is mijn sleutel, want ik heb een opperschatbewaarder."

„Deze zaak groeit mij boven het hoofd;" mompelde de rechter, terwijl hij uitgeput ging zitten.

Interessante feiten rond olie-winning in de SAHARA

Veld van HASSI MESSAOUD een der rijkste ter wereld

Parijs. — In de geschiedenis der olieboringen in de Sahara hebben zich nieuwe interessante gebeurtenissen voorgedaan. Op de eerste plaats: de aankomst van het zwarte goud aan de Algerijnse kust, in Philippeville. De baby-pijpleiding van Hassi Messaoud naar Touggourt is in een rekordtempo voltooid; intussen is het smalle spoorlijntje van Touggourt naar Biskra verbreed en zijn er reservoirs en pompstations gebouwd aan de beide uiteinden van de lijn en de voornaamste wisselposten.

Men heeft kritiek geleverd op de relatief hoge uitgaven, welke besteed zijn aan de bouw van deze installaties, welke niet meer dan een miljoen ton olie per jaar zullen kunnen verwerken, terwijl de olielaag van Hasi Messaoud een veel grotere exploitatie mogelijk maakt en de behoefte van Frankrijk aanzienlijk groter is. Het is duidelijk, dat de beslissing om de eerste olie uit de Sahara op deze vrij primitieve manier te transporteren meer op prestigegronden dan op praktische overwegingen berust. De snelle afvoer van de petroleum uit de Sahara moet namelijk een gunstige indruk maken op het buitenland en de kapitaalbezitters, wier spaargelden hoogst noodzakelijk zijn voor het verder tot ontwikkeling brengen van de olierijkdommen van dit gebied.

In de tussentijd, dat de 50 of 60 putten geboord worden, welke nodig zijn om een jaarproduktie van 6 tot 10 miljoen ton mogelijk te maken, kan de definitieve pijpleiding met een middellijn van 50 centimeter worden aangelegd. Het kan dus niet sneller. Het nut van de baby-pijpleiding zal, afgezien van de toch niet te verwaarlozen opbrengst, die zij nu geeft eerst volledig bewezen zijn als het vraagstuk van de financiering van de boringswerkzaamheden achter de rug is.

De borig geeft intussen opmerkelijke resultaten. En dat is dan het tweede interessante feit van de laatste tijd. Men heeft een oppervlak van ongeveer 100 km2 afgebakend, in de vorm van een ruit, waaronder men verwacht een voorraad van 800 miljoen tot een miljard ton winbare olie te zullen aantreffen. En op 8 km. ten noorden van deze ruit, dus op een plaats, welke op behoorlijke afstand ligt van het middelpunt, is een nieuwe put gestoten op een zelfde bodemformatie, eveneens rijk aan olie. Hieruit leidt men af, dat de olielaag zich in totaal uitstrekt over een oppervlak van tenminste 200 km2 en een reserve bezit van ver boven de miljard ton.

Het betreft hier dus een belangrijke ontdekking, welke het veld van Hassi Messaoud ineens geplaatst heeft onder de rijkste olievelden ter wereld. Ongetwijfeld zal de olie uit de Sahara vanwege de verre ligging van de vindplaats, de diepte der lagen en de noodzakelijke bescherming tegen de rebellen een dure olie worden, maar Frankrijk is nu in ieder geval zeker van zijn olie, welke voor de toekomst van groot belang is, omdat ze het land wellicht in staat zal stellen de betalingsbalans, die tot nu toe altijd een geweldig tekort vertoonde, in evenwicht te brengen.

Een derde interessant feit, dat kortelings geconstateerd werd, vormt de groeiende belangstelling, welke de grote buitenlandse oliemaatschappijen aan de dag leggen voor de Sahara. De Standard Oil of New Jersey, de voornaamste maatschappij van de vroegere Standard-groep, heeft tot nu toe steeds gesympathiseerd met de Algerijnse rebellen (althans zo wordt aangenomen in doorgaans goed ingelichte kringen).

Het blijkt trouwens wel uit de officiële verklaringen van de maatschappij, waarin zij spreekt van haar interesse voor de „Algerijnse" petroleum en de „Algerijnse" Sahara, evenals voor die voor alle andere plaatsen in de wereld waar olie te vinden is. Maar omdat zij kennelijk bang was, dat ze zich met deze verklaring te veel bloot zou geven, heeft zij bij wijze van rectificatie later gezegd, dat zij geenszins gehaast is en eerst de ontwikkeling van de situatie (men denke hierbij: de politieke situatie) wil afwachten. Het is duidelijk, dat de rebellenaanvoerders alles in het werk zullen stellen om te verhinderen, dat de olie uit de Sahara de kust bereikt, maar het doel van de Fransen is te tonen, dat zij ook aan deze actie het hoofd kunnen bieden.

Om terug te komen op de Standard Oil, men weet reeds, dat zij een aantal geologen heeft uitgestuurd om ter plaatse een onderzoek in te stellen en ook heeft enige tijd geleden het gerucht de ronde gedaan, dat zij onderhandelingen geopend heeft met de Compagnie Française des Pétroles, de voornaamste concessiehoudster in Hassi Messaoud, wier president trouwens onlangs een reis naar de Verenigde Staten heeft gemaakt.

Tenslotte dient onderstreept te worden, dat een dochteronderneming van de Standard Oil of Indiana, de Pan American Petroleum, zich geschaard heeft onder diegenen, die zich met behulp van een Franse maatschappij trachten meester te maken van een exploratie-vergunning voor de Sahara.

In het RAI-gebouw te Amsterdam werd de sportvakbeurs geopend. Een Amsterdamse firma bracht de zg. „Hopper" op de markt, een apparaat, waarmede men zich springende kan verplaatsen.

Gouverneur vraagt medewerking in oplossing Cyprus-vraagstuk

Nicosia. — De Britse gouverneur van Cyprus, Sir Hugh Foot, heeft in een radiotoespraak gewaarschuwd voor de gevolgen van een eventueel hernieuwd optreden van de „EOKA", de verzetsorganisatie der Griekse Cyprioten, die in het recente verleden veelvuldig terroristische aanslagen heeft gepleegd, met het oogmerk hiermede inwilliging te verkrijgen van het recht tot zelfbeschikking voor de Cyprioten.

Hij verklaarde, dat hij hiertegen met de meeste gestrengheid zou optreden en dat dergelijke handelingen de zaak der Cyprioten slechts zouden schaden.

Hij deed een beroep op zijn luisteraars mede te werken aan het op vreedzame wijze bereiken van een rechtvaardige oplossing van het vraagstuk Cyprus, „en de rampen te vermijden, die hernieuwde gewelddaden over ons zouden brengen".

Verdere daling olieproduktie in vrije wereld

Tulsa. — In november j.l. heeft de olieproduktie in de wereld buiten de communistische landen de daling van de vier voorafgaande maanden voortgezet, zo meldt het Oil and Gas Journal. De produktie van ruwe olie bedroeg in die maand gemiddeld 14.983.000 vaten per dag, of 318.000 vaten per dag minder dan in de voorafgaande maand.

De produktie buiten de V.S. daalde 282.000 vaten per dag tot 8.159.000 vaten tot 6.824.000 vaten per dag.

Alle belangrijke produktiegebieden buiten de V.S hadden deel aan de daling. De Venezolaanse produktie bedroeg ongeveer 2.562.000 vaten per dag en lag ruim 400.000 vaten per dag onder de record-produktie van juni j.l. in het midden-oosten, waar de produktiedaling eerst in oktober was begonnen, daalde de produktie in november t.o.v. oktober met 174.700 vaten tot gemiddeld 3.704.200 vaten per dag.

Een uitzondering vormde hier Irak, waar de produktie met 54.100 vaten per dag steeg tot 604.400 vaten per dag.

Verlaging olie-prijs niet te vermijden

New York. — Sommige olieindustriëlen in de V.S. hebben uiting gegeven aan hun vrees, dat een verlaging van de prijs van ruwe olie niet te vermijden zal zijn. Ongeveer een maand geleden begon de prijs van ruwe olie onstabiel te worden. Een producent van ruwe olie te Houston verklaarde dezer dagen geen aanwijzingen te zien, dat het huidige prijspeil zal kunnen worden gehandhaafd. Ruwe olie in het oosten van Texas noteert nog steeds 3,25 dollar per vat, hetgeen betekent, dat de prijsverhoging van 35 cents van begin 1957 nog steeds van kracht is. De laatste weken zijn er echter plaatselijke prijsverlagingen voorgekomen.

De vrees, dat een prijsverlaging niet zal kunnen uitblijven, is toe te schrijven aan het feit, dat de industrie er nog steeds niet in geslaagd is haar grote voorraden te verminderen, hoewel zij haar produktie aanzienlijk heeft beperkt. Medio januari bedroegen de voorraden ruwe olie 277 miljoen vaten of ongeveer 21 miljoen vaten meer dan een jaar geleden.

Brussel. — België en Marokko hebben een luchtvaartovereenkomst gesloten. Belgische vliegtuigen in de dienst Brussel—Leopoldstad zullen Marokko gaan aandoen. De Marokkaanse luchtvaartmaatschappij zal een directe dienst op Brussel openen.

Curacao Middelenstaat t.m. dec. 1957

Middel:	Begroot bedrag per jaar:	Werkelijke ontvangst:
Erfpachtsrecht	173.000,—	211.629,16
Huur domeingrond en -water	116.000,—	108.242,45
Huur van overige woningen	115.000,—	106.652,50
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	137.500,—	178.609,64
Loodsgelden	1.700.000,—	1.581.257,—
Liggelden	20.000,—	14.847,21
Landingsgelden	166.500,—	158.138,30
Parkeergelden	3.500,—	3.136,90
Abonnementsgelden telefoondienst	954.000,—	916.438,20
Schoolgelden geïnd door Bijzondere scholen	—,—	566.668,17
Schoolgelden en vergoeding voor gebruik van leermiddelen	100.000,—	281.240,57
Inkomstenbelasting	6.850.000,—	8.183.103,18
Winstbelasting	10.200.000,—	14.377.197,75
Grondbelasting	1.750.000,—	1.203.522,27
Gebruiksbelasting	475.000,—	522.531,09
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	650.000,—	712.695,—
Vergunningsrecht ingevolge de Vergunningsverordening 1949	130.000,—	145.939,30
Uitkering van het Land ingevolge art 88 v/d Eilandenregeling N.A.	5.488.000,—	5.494.976,13
Ontvangsten verband houdende met de verhoging v/h tarief der Winstbelasting	1.075.488,—	—,—
Alle overige ontvangsten	704.859,—	851.263,08
Beschikking over batige saldi van vorige jaren	2.000.000,—	—,—
Administratieve posten	40.000,—	—,—
Totaal Gewone Dienst	32.848.807,—	35.618.087,90

Opname van de springschans van Lahti, Finland. Hier zullen in maart de wereld-ski-kampioenschappen gehouden worden.

Essayist Charles Morgan overleden

Londen. — De bekende Britse romanschrijver en essayist Charles Morgan is plotseling te Londen overleden. Hij is 64 jaar geworden.

Zijn bekende boek „The Fountain" dat in 1933 bekroond werd, behandelt de geschiedenis van een Brits officier die in Nederland geïnterneerd was.

Zijn eerste roman was „The Gunroom". Zijn voornaamste werken zijn „Portrait in a mirror" (in 1930 bekroond), „Sprakenbroke", „River Line", „Liberties of the mind", „The Voyage" (in 1940 bekroond) en „A breeze of morning".

Bonn. — De looncommissie van de bond van arbeiders in de chemische industrie van West-Duitsland heeft besloten de arbeidsovereenkomst van de 200.000 leden in Noord-Westfalen per eind april op te zeggen . De bond wil een loonste zeggen. De bond wil een loonsverhoging van 15 procent.

FRATERS van TILBURG besluiten tot herorientatie

Tilburg. — De Fraters van Tilburg hebben besloten zich terug te trekken uit vijf scholen te Den Bosch en vijf scholen te Tilburg. De 40 fraters, die daardoor vrij komen, zullen worden ingezet in vacatures in andere scholen der congregatie, in het werk onder de a-sociale jeugd en in de missie. De fraters hebben hiertoe besloten tijdens hun laatstelijk gehouden kapittel, dat richtlijnen voor een algehele heroriëntatie der werkzaamheden van de congregatie heeft gegeven. De plaatsen der 40 fraters zullen op de scholen te Tilburg en Den Bosch door leken worden ingenomen.

De congregatie is tot deze heroriëntatie genoodzaakt doordat het moderne onderwijs steeds meer eisen aan de personeelsbezetting der congregatie stelt, en omdat de congregatie meer de nadruk wil leggen op buitenschoolse activiteiten en op de missie. Het totaal aantal roepingen dat een lichte neiging tot teruggang vertoont, is niet tegen de verhoogde eisen van het moderne onderwijs opgewassen. De bedoeling der heroriëntatie is de positie der congregatie op haar andere scholen te consolideren en daarbij nog krachten over te houden voor het werk onder de sociaal misdeelde jeugd en voor de missie. De congregatie der Fraters van O.L. Vrouw Moeder van Barmhartigheid, stichting van mgr. Zwijsen, telt in Nederland en België en in de missies van Indonesië en West-Indië 1050 leden. Het kapittel heeft nog geen besluit genomen naar welk nieuw missiegebied de fraters zullen worden uitgezonden.

Na achttien jaar herenigd

(Van een medewerker in Nederland)

Achttien lange en bange jaren vol verschrikkingen en ellende gingen voorbij, voordat de avond kwam, waarop de genaturaliseerde Poolse fotograaf Jozef Wisnieuwski (43), met in zijn handen een bos bloemen in de nationale kleuren van zijn vaderland, dezer dagen in Amsterdam stond te wachten op zijn vrouw Vera en zijn thans achttien-jarige zoon Ginadyj, die hij slechts als baby had gekend. Na achttien jaren was een gezin herenigd en als in een droom reed de Pool in de stormachtige herfstnacht zijn vrouw en zoon in zijn auto naar Hengelo (O), waar hij onder de naam „Foto Jozef" een alom bekende fotohandel drijft.

Het was in 1938, dat de toen 25-jarige Jozef zijn 24-jarige bruid Vera naar het altaar leidde. In zijn geboortestad Brest Litowsk, waar zijn vader een gezien medicus was, scheen voor hem als jong aannemer een gouden toekomst weggelegd. Hoe hard zou echter het op handen zijnde oorlogsleed dit jonge gezin treffen.

Driftig gebarend, in korte zinnen en van de hak op de tak springend, vertelt Jozef van de jaren vol mensenleed, die volgden, nadat hij in 1939 in een bos, waarheen zijn vrouw en kind uit angst waren gevlucht afscheid nam. De krijgsgevangenschap, waarin hij geraakte na een korte strijd als commandant van een battery zware artillerie tegen de invallende Duitse legers, was het begin van een reeks verschrikkelijke avonturen. Van Duitse kampen kwam hij in Russische terecht. Moskou, Siberië, Bagdad, de Noord-Himalaya, Glasgow en Wilhelmshaven, het zijn begrippen geworden voor Jozef tijdens zijn zwerftocht over de wereld.

In Siberië wist hij met nog drie lotgenoten te ontvluchten. Er volgde een tocht van maanden. Een van het viertal werd door de overigen gedood, omdat hij niet verder kon en niet door de wolven wilde worden verslonden. Men at gras en dronk sap van een boom en geraakte opnieuw gevangen. In de Himalaya wist hij weer eens te ontsnappen. Hij doodde er twee bewakers. In Afrika kon hij zich aansluiten bij zijn bondgenoten en vocht er tegen de legers van Rommel. In Frankrijk maakte hij de invasie van de geallieerden mee en in Wilhelmshaven eindigde voor hem als lid van het Engelse bezettingsleger de oorlog. Hij kon de Engelse nationaliteit verkrijgen, maar weigerde. Het leven scheen hem zinloos toe. Illegaal kwam hij in Nederland terecht. Het had ook een ander land kunnen zijn. Hij werd er opgenomen en begon er een nieuw leven.

Als fotograaf vestigde hij zich in Hengelo en ging werken, werken en nog eens werken. Het leven scheen toch niet zinloos, zelfs niet voor Jozef Wisnieuwski. Vooral niet toen hij wist, dat zijn vrouw en zoon nog leefden. En sindsdien stelde hij zich slechts één ideaal: zijn gezin herenigen.

Nu, terwijl zijn hartewens eindelijk is vervuld, vertelt hij het met een trotse lach. Jarenlang heb ik vijftien uur per dag gewerkt om de hereniging van mijn gezin mogelijk te maken. Het heeft aan geld minstens twee fotozaken gekost, maar ik heb het er graag voor over gehad. Dan trekt hij zijn vrouw naar zich toe en streelt zijn zoon, die sinds het einde van de oorlog woonden in het door de Russen opgeslokte vroegere Poolse gebied. Onwennig lopen ze rond in de zaak van man en vader en denken terug aan hun eigen ellende. Voor brood en suiker stonden ze in de rij Hun leven was uiterst sober, maar toch wist moeder Vera het klaar te spelen haar zoon toch nog een middelbare school te laten bezoeken. Dikwijls probeerde men de jongen uit te horen over de verblijfplaats van zijn vader. Hij is dood, was steeds het stereotiepe antwoord.

Pas na de dood van Stalin gelukte het moeder en zoon toestemming te krijgen zich in het huidige Polen te vestigen en ook toen duurde het nog lang voordat het tweetal de mogelijkheid kreeg het land te verlaten. Eenmaal zou het bijna zijn gelukt. De man, die zich dank zij Jozef's bemiddeling bij zijn vrouw en zoon meldde, om het tweetal illegaal uit het land te brengen, moest echter onverrichterzake terugkeren. Mevrouw Wisnieuwski was zwaar ziek, zodat de vlucht op dat moment niet kon doorgaan. Van uitstel kwam echter geen afstel, en zo werd dan dezer dagen het gezin Wisnieuwski na achttien lange jaren eindelijk herenigd. In Hengelo hoopt het gelukkiger levensjaren te beleven en tevens het moment, waarop het mogelijk zal worden, dat zoon Ginadyj, die thans aan een Poolse academie in Engeland zal gaan studeren, nog eens naar zijn geboorteland zal kunnen terugkeren.

Man en vrouw

Moeder en zoon

Canasta-drive in club DE WEST

Willemstad. — Het bestuur van club de West verzoekt ons mede te delen, dat er op donderdag 13 februari a.s. een canasta-drive in bovengenoemde club zal worden gehouden. Eenieder is van harte welkom, daar er introductie is toegestaan.

Vooruitzichten Amerikaanse olie gunstig

Tulsa. — De vooruitzichten voor de Amerikaanse olie-industrie voor dit jaar zyn gunstig. De meerderheid van de Amerikaanse oliemaatschappijen hebben meer geld uitgetrokken voor kapitaalsuitgaven dan in 1957. Het grootste gedeelte van het geld is bestemd voor boorproduktiewerkzaamheden.

Uit het 'Oil and gas journal' blijkt, dat er voor 1958 ... voor een vermeerdering van proefboringen met 1.4 procent tot 11908. In 1958 zal het 'wild-cat' percentage 22,84 procent bedragen.

1957 was voor de aanleg van buisleidingen het beste jaar en volgens de plannen zal ook 1958 in dit opzicht een goed jaar worden. Het pessimisme in de industrie over de deprimerende invloed van de politiek, regelend, financiele en ... vraagstukken schijnt te worden tegengesproken door vertrouwelijke rapporten van de maatschappijen die buisleidingen aanleggen.

Volgens de 'oil and gas journal' zijn er voor 1958 de volgende plannen voor de aanleg van buisleidingen in de Verenigde Staten en Canada: aardgas 14.700 mijlen, ruwe olie 3000 mylen en olieprodukten 1700 mijl. De ervaring heeft geleerd dat het werkelijk gelegde aantal mijlen buisleiding 10 a 12 procent groter is dan de door de maatschappijen in het begin van het jaar geraamde.

Ongeregeldheden in Algerije eisen duizenden slachtoffers

Algiers. — Sedert het uitbreken van de direkte vijandelijkheden op 1 november 1954 in Algerije, hebben de Franse troepen 5500 man verloren aan troepen. Bovendien vielen 10.300 gewonden aan deze zijde, werd vandaag medegedeeld door gewoonlijk betrouwbare bronnen in Algiers.

In dezelfde periode — tot 1 februari — verloren de Fellagha's ... opstandelingen in Algerije, 5... man, waarbij niet berekend zijn 30.000 gevangenen.

In november, toen de strijd drie jaar oud was, raamden de Franse autoriteiten het aantal gesneuvelden bij de Fransen op 4200 en bij de opstandelingen op 40.000. Daarnaast zouden 25.000 Algerijnen gevangen genomen zijn.

Tot 1 februari vielen buiten het slagveld 7750 Mohammedanen en 2250 Europeanen. Vermist worden ... 3650 Moslems (Mohammedanen).

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

19.

Nauwelijks had Fetcherin dit gezegd, of de man was, omgegooid en op zijn rug geworpen, met armen en benen in de lucht slaande, op het ogenblik dat het schip ongeveer dertig graden overhelde, over de bak gegleden, tussen twee stutten van de reling door gegleden en verdwenen. Maar een minuut later had de tegengestelde beweging de arme drommel aan de lijn die hij zichzelf om het middel had gebonden, weer uit het water getrokken. Terwijl zijn maats het drijfanker uitbrachten, was hij zo tien, twaalf maal verschenen en weer verdwenen en eerst leefde hij nog en probeerde zelfs zich aan de lijn op te hijsen, maar dadelijk werd hij dan opnieuw in het water gedompeld. Daarna was hij niets meer geweest dan een slappe pop, de botten gebroken door de schokken tegen de ijzeren platen en ten slotte zag men hem in het geheel niet meer, maar het einde van de lijn was blijven hangen als de gebroken strop van een gehangene.

De werking van het drijfanker was merkbaar geweest.

„Ze hebben tien streken gewonnen," had Saladini geschat.

„Dat is misschien voldoende."

De deur van het middelste zondek was geopend en iets als een afschuwelijke worsteling was daar begonnen. Op de Virginia had men de bemanning van de Canopus de vrouwen, met hun kinderen tegen zich aangedrukt, die weigerden te worden gered, omdat zij het lot van de vrouwen in de eerste reddingboot kenden, letterlijk met geweld zien wegsleuren. Ze namen de vrouwen op, droegen ze weg en zetten ze in de reeds naar buiten gedraaide reddingboot.

Deze, op het juiste ogenblik gestreken en te water gebracht en op tijd afgehoekt, was van boord afgestoken en, goed bestuurd, er in geslaagd niet te worden beschadigd.

Vox, die weer te ver naar voren was gekomen, had de zorg voor het opvangen aan de Ascania overgelaten, maar hij had handig de derde en vierde sloep onderschept, die bijna onmiddellijk achter elkander waren afgezonden en die de golven hem in een nevel van water en schuim hadden toegevoerd, waarna hij ze met dreggen had laten grijpen.

Terwijl zijn manschappen reeds in deze nietige (nietig in vergelijking met het zijne) tegen zijn boord gehaakte vaartuigen visten, had hij zijn vaart weinig opgevoerd en zijn koers gewijzigd om het slingeren te verminderen. Op dat ogenblik had de Black Star boot zijn plaats weer ingenomen om de vijfde reddingboot in zijn vaart op te vangen. „Ga er ook heen, Fetcherin; help hen een handje. Ik kan hier wel alleen blijven. Matthieu staat aan het roer," had hij gezegd, aan stuurboord over de reling kijkend om te zien hoe alles verliep.

Hij had juist genoeg vaart behouden om te kunnen sturen en op de zee te houden. Ongeveer tien meter onder hem dansten en duikelden als logge tonijnen, maar tonijnen ter grootte van een walvis, de twee reddingboten op het water en stootten tegen de romp, behangen met zijn eigen mannen, van het dek, van de machinekamer, van het restaurant (en onder hen had hij, naar hij zich herinnerde, ook de Engelse passagier uit de eerste klasse en de Amerikaanse matroos, die hij in het tussendek had ontmoet, opgemerkt). Vastgeklemd aan de fenders, de netten, de ladders, aan lijnen hangend in de verwarde hoop schipbreukelingen, grepen ze een arm, een haardos, een been en hesen en trokken ze een vrouw, een kind, een jongetje naar zich toe, die ze tegen zich aandrukten voordat ze de drenkeling aan een kameraad overgaven. De golf rees omhoog, krulde, schoof de lichamen binnen het bereik van hun handen, rukte hen weer los, reikte ze wederom aan, terwijl het buiswater drenkelingen en redders overstelpte.

Er waren vrouwen, wier kind men had gegrepen en die zichzelf redden door zich tegen de hoge muur te werpen, zich met de behendigheid van een acrobaat aan een „eind" of net ophesen.

Het grommen van de golven smoorde de kreten en het was smartelijk deze quasi stille worsteling aan te zien, het gehuil niet te horen dat een vrouw uitstiet die had losgelaten, voordat ze de lendenen brak tegen een dol of een roeiriem, of het wanhopige geroep van haar, die door de golf werd meegevoerd.

Weer naar het midden van de brug teruggekeerd, had Vox daar Fetcherin aangetroffen, druipend, maar steeds flink en krachtig.

„Er zijn weinig verliezen, kapitein. We hebben ze bijna allen opgepikt."

„Hoe zullen de overigen zich redden?"

Het gehele bakboordsbootdek van de Canopus was ontdaan van zijn reddingboten; die aan stuurboord, de loefzijde, de hoge kant, hadden niet gestreken kunnen worden.

„De lijn van hun drijfanker is gebroken," had Fetcherin opgemerkt.

„Dat betekent nu niets meer, het heeft goede diensten gedaan. Maar ze moeten haast maken. Hoe laat is het?"

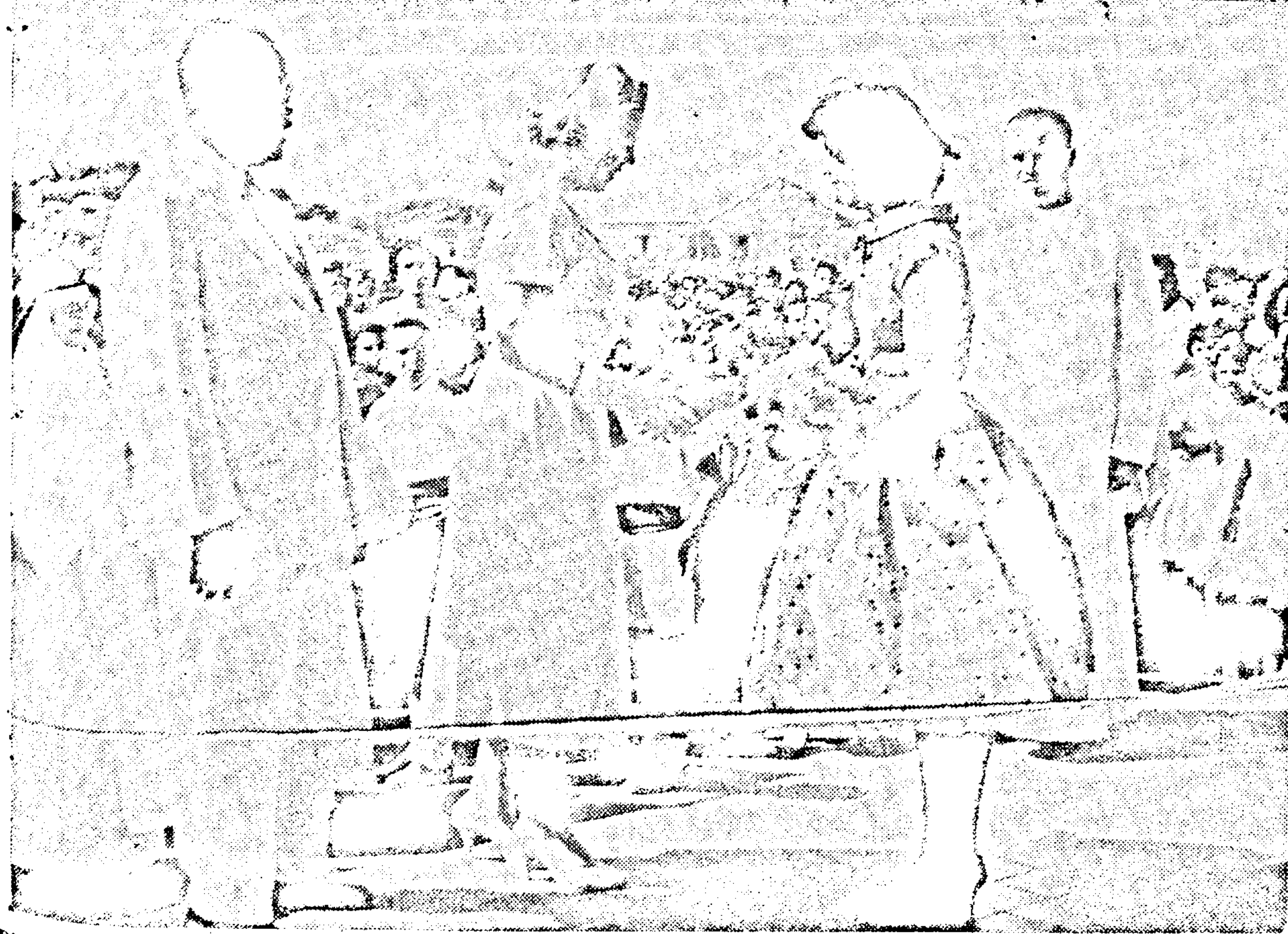
„Veertien uur dertig."

„Ze hebben nog een uur daglicht. Zal hij het nog een uur uithouden?"

„Dat is genoeg, kapitein. Er zijn nog slechts mannen aan boord en vlotten ontbreken niet."

De Virginia en de Ascania, die zonder ophouden in beweging waren om hun plaaten aan lij te hernemen na een reddingboot zo te zeggen in de vlucht te hebben gestuit, omgaven de Canopus en de drie schepen, de twee levende en het dode, dreven af naar het zuidoosten. In de tegengestelde richting, in het noordwesten, gleed naar het scheen een gordijn van stoom langzaam tussen de wolken en de horizon, terwijl het licht minder werd. Men kon zich niet voorstellen dat de wind nog heviger en de zee nog holler kon worden. Overigens, wat hinderde het of de drenkeling in een nog diepere trog door een nog machtiger golf zou worden bedreigd. Er was heel veel minder dan er nu was voor nodig om een mens te doden en met een dikke laag kristal te bedekken. Maar toch leefde men, zag mannen om zich heen, zag het schip dat onder de voeten wegzonk en vóór zich, al was het onbereikbaar, het schip, waarnaar men de handen uitstrekte om niet te worden overgelaten aan de duisternis van de nacht, voorafgaand aan die van de dood!

(Wordt vervolgd)

Bij de R.K. Huishoudschool te Santa Cruz werd de Prinses door Gedeputeerde Petrona (links) en Frère Direkteur (rechts) alsmede de Eerw. Zuster Elfrida, hoofd van de school, Moeder Vicaria en Pastoor Weenink begroet. Laurencia Koolman bood de Prinses bloemen aan.

Het Beste paard van stal

In onze reportage van gisteren betreffende het kerkbezoek van H.K.H. Prinses viel een naam weg van een der uitvoerenden. Het betrof nog wel de Arubaanse nachtegaal, mevrouw Rhoda Frigerio, die op buitengewoon gevoelige en kunstzinnige wijze de solopartijen van het koor zong. Een weglating, die wij hiermede hopen te hebben gecorrigeerd.

Heer J. L. VONTE onderscheiden

's-Gravenhage. — De ambassadeur van Brazilië, de heer Joaquim de Sousa-Leao, heeft aan de heer J. L. Voute, chef van de direktie westelijk halfrond van het ministerie van buitenlandse zaken, de versierselen uitgereikt, behorende bij zijn benoeming tot commandeur in de orde van de Cruzeiro do Sul.

Haifa. — In Haifa zijn 21 personen aangehouden na de ontdekking van een grote deviezensmokkel aan de Libanese grens. In het grensgebied zijn 150.000 ponden sterling en honderdduizenden dollars in beslag genomen.

KEMNINK beleefde de mooiste dag van zijn leven

Oranjestad. — De heer Kemmink, manusje van alles in de beste betekenis van het woord, beleefde gisteren de allermooiste dag van zijn leven, toen hij aan H.K.H. Prinses Beatrix werd voorgesteld. De Prinses had eerder tegen de tijdelijke gezaghebber haar waardering uitgesproken voor de kleurrijke versiering van het eiland en in verband hiermede werd de ontwerper hiervan later bij de Prinses ontboden.

Een ieder die het zag gebeuren voelde zich voldaan. Als iemand een bijzondere onderscheiding als het mogen spreken met de Prinses toekomt, is het zeker de heer Kemmink, die nu al dertig jaar lang voor een ieder klaar staat om te helpen. Geen toneel, of muziekuitvoering kan op het eiland gehouden worden, of de heer Kemmink helpt met attributen, versieringen, toneelaankleding en zijn onvermoeibare werkkracht. Er is practisch geen culturele vereniging op het eiland, of Kemmink is er bestuurslid van en dan een die het lidmaatschap niet als een erebaantje beschouwd, maar een man waar men wat aan heeft.

Een jaarlijks hoogtepunt in het leven van Kemmink is de voorbereiding en viering van Koninginnedag. Dat hij dit met hart en ziel doet, er dag en nacht mee in de weer is, is bekend. Extra spande hij zich in voor de versieringen ter gelegenheid van het Koninklijk bezoek en nu weer voor de Prinses. De vele verdiensten van de heer Kemmink werden reeds een keer officieel erkend door een Koninklijke onderscheiding, waar hij met reden, trots op is.

Het gesprek met de prinses zette nu de kroon op zijn werk.

De mooiste dag van mijn leven... De heer Kemmink voelt zich vandaag nog steeds een der meest bevoorrechte en gelukkigste mensen.

CURACAO AGENDA

West-End:
„Straat der geverfde lippen" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„Aqui estan los Aguilares" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Onteerd moederschap" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
„Attack" om 7 en 9 uur n.m.

FILMLIGA CURACAO.
Woensdag 12 februari vertoont de filmliga Curaçao in het theater Asiento om 8.30 uur, „Dieu a Besoin des Hommes".

De Zwaan Revue Vereniging.
Morgenavond om 8.30 uur geeft de revue vereniging de Zwaan een voorstelling getiteld „Spoetnik den Corsouw".
Agemene Ned Verbond.
Herhaling van de voorstelling van maandag 3 februari in theater Roxy.
Club J.P.F.
Donderdag 13 februari, Filmavond. Aanvan 20.15 uur. Introductie toegestaan.
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

**C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN**

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug, Vermeerstraat 5, Negropont tel: 3072
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
A. de Jong tel: 2026

C.S.M.

Rederij.
W. R. Engelsman tel: 2304
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 en 19.00 — 23.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 8.00 — 8.00 W. R. Engelsman tel: 2304
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098; van 1.00 — 7.30 P. Roest tel: 3146
Theater Asiento:
„Apache Ambush"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Aruba liep uit om stralende PRINSES te zien

(Vervolg van pag. 1)

Prinses gezongen, en dat ging hier in Santa Cruz al op even pittige wijze als in Oranjestad. Onder leiding van de heer Robert Henriquez was door een groepje kinderen een kleine bongoband gevormd, waarbij door een zevental jongens en meisjes werd gedanst. Het leverde een charmant en bekoorlijk tafereeltje op, waarnaar de Prinses met groot genoegen keek en luisterde. Tamboer in deze band was de kleine Everon, de raspa werd „bespeeld" door Mose Lopez, bongo door Freddy Koolman, de quinto door Reymundo Kelly en de marracas door Bette Felicion.

Rudy Croes bood de Prinses ter herinnering een gramofoonplaat aan, waarop een uiteenzetting van deze Arubaanse muziek wordt gegeven.

De Prinses werd bij de school begroet door de Eerw. Zuster Elfrida, hoofd van de Huishoudschool, door Moeder Vicaria, priorin van het Mariacollege; de Z.E. pastoor Weenink van Santa Croes, frère direkteur en de gedeputeerde voor Onderwijszaken, de heer Ernesto Petrona. Moeder Vicaria bood de Prinses een door Soeur Amantia fraai geborduurd wandkleed aan, waarop een voorstelling van een Arubaans landschap. Laurencia Koolman mocht de Prinses bloemen geven, hetgeen vergezeld ging van een keurig uitgesproken heilwens. Edwinda Arends droeg daarop een kussen aan, waarop de schaar, waarmede H.K.H. het lint doorknipte en officieel de huishoudschool opende. H.K.H. maakte een rondgang door het gebouw en was zeer geinteresseerd in deze school, welke voor Santa Cruz zulk bijzonder zegenrijk werk zal verrichten.

Paradera

Op Paradera wachtte de Prinses een even hartelijk welkom, al was het uiteraard wat kleiner van omvang en daardoor intiemer. De leerlingen van de jongens- en meisjesscholen waren opgesteld op het kerkplein om de Prinses een zanghulde te brengen. H.K.H. werd begroet door de Z.E. pastoor van Paradera, pater Kranwinkel en Aida Solognier bood bloemen aan. Daarna luisterde de Prinses naar de liedjes, die onder leiding van frère Alfonso werden gezongen. Daarmede kwam een einde aan een drukke en voor de Prinses zeer vermoeiende morgen.

Des middags had de Prinses voor zichzelf. Opnieuw genoot H.K.H. van de watersportgeneugten, waarbij de heren Bette Ecury en Maurice Neme de eer te beurt viel met de Prinses het waterskiën te beoefenen.

De ski's, welke door de Prinses gebruikt worden, werden voor H.K.H. in gereedheid gehouden. Men heeft ze geleend van een Amerikaanse dame uit de Colony, van wie men aannam, dat zij ongeveer evenveel weegt als de Prinses. De ski's blijken uitstekend te voldoen.

Pater BALVERT in Brazilië overleden

Weert. — Het provincialaat der paters Franciscanen te Weert heeft uit Brazilië telegrafisch bericht ontvangen van het overlijden van pater Sophinias Balvert uit Woerden.

Pater Balvert werd 27 februari 1898 geboren, in 1924 priester gewijd en vertrok in 1926 naar de missie in Brazilië. Hij werkte in de staten MinasGerais en Rio Grande do Sol, waar hij ware pioniersarbeid verrichtte. Zijn parochies, meestal ter grootte van een Nederlandse provincie, telden gemiddeld 30 tot 40.000 gelovigen. Tientallen jaren reisde hij per muilezel van het ene dorp naar het andere. Eerst sedert kort beschikte hij over een jeep. In Rio Grande do Sul heeft hij een kleine groep christenen om zich heen weten te verzamelen. Toen hij daar voor het eerst zijn missie begon, was de bevolking, welke officieel katholiek is, totaal ontkerstend. Uit dit gebied was sedert 50 jaar geen priesterroeping meer voortgekomen. In zijn tweede werkgebied Minas Gerais is de ontkerstening minder ontstellend.

Brazilië, even groot als Europa zonder de Sovjet-Unie, telt op ongeveer 60 miljoen inwoners 8.000 priesters, van wie 800 Nederlandse missionarissen.

Philadelphia. — De Atlantic Refining Company heeft met ingang van 1 februari de prijzen, die zij in bepaalde gebieden in Texas voor ruwe olie betaalt, met tien cents per vat verlaagd. Zij maakte bekend, dat zij hiermede de prijzen voor deze gebieden in overeenstemming brengt met die, welke zij voor olie uit andere gebieden betaalt.

Parijs. — De Franse nationale vergadering heeft een wetsontwerp van de regering aangenomen, waarin zwaardere straffen op verkeersovertredingen worden gesteld. Voor het besturen van een motorvoertuig onder de invloed van sterke drank kan nu een gevangenisstraf van maximaal een jaar en een boete tot maximaal 5000 gulden worden opgelegd. Tot dusver was dit feit op zichzelf niet strafbaar wel gold het als verzwarende omstandigheid.

Amerika begint produktie van „Polaris"

Washington. — Binnen anderhalf jaar zal een begin worden gemaakt met de produktie van de „Polaris", een raket met een bereik van 2.100 km die door een duikboot onderwater kan worden gelanceerd, zo heeft de Amerikaanse minister van defensie, McElroy, verklaard voor de commissie voor de strijdkrachten van het huis van afgevaardigden. Voorts deelde hij mede, dat de nieuwe begroting voorziet in de aanleg van een derde lanceerbasis voor intercontinentale raketten.

McElroy zei, dat de Ver. Staten weliswaar een krachtige positie innemen op het gebied van reeds beschikbare korte-afstandsraketten, doch dat raketten voor middelverre afstand en intercontinentale projectielen een kritieke kwestie vormen. Door een combinatie van raketwapens met een rijkwijdte van 2.400 km Verenigde Staten toch een defensie positie te bereiken gelijk aan die welke de intercontinentale raketten zouden bieden.

SUMATRA zendt ultimatum aan Indonesische regering

Overste HUSSEIN wil op treden tegen communisten

Singapore. — Agence France Presse meldt, dat overste Hussein gisteren een ultimatum tot de regering Djuanda heeft gericht, waarin hem vijf dagen worden gegeven om af te treden.

In geval de regering niet zou aftreden, zou Sumatra het gezag van de Centrale Indonesische regering niet meer erkennen.

Soekarno wordt op dertien of veertien februari, woensdag of donderdag in Djakarta terugverwacht, na de afreking van zijn rondreis door de omliggende landen en het midden-Oosten. Soekarno is thans in Japan, en heeft onder meer Egypte, Syrië, India, Ceylon en Joegoslavië bezocht.

Indien de president niet instemt met het verzoek van de opstandige groep op Sumatra, zal er waarschijnlijk een voorlopige regering te Padang gevormd worden, welke als oppositie zal gelden tegen de centrale regering van premier Djuanda. Volgens de berichten uit Padang, zal Soekarno een beslissingstijd van vijf dagen krijgen na de presentering van het ultimatum.

De zaken op Sumatra worden intussen voorbereid. Er zijn reeds dertien personen geselecteerd die eventueel de voorlopige tegenregering zullen vormen. In de laatste tijd is als leider van deze regering, de premier dus, veelvuldig genoemd, de afgetreden directeur van de Bank Indonesia Sjaffrudin Prawiranegara.

Gedurende besprekingen, die meer dan een maand hebben geduurd, is op Sumatra door afgevaardigden uit de andere gebieden van de Indonesische archipel beraadslaagd wat de activiteiten van de opstandige groep zullen zijn.

Uit de eerste rijen van het verzet tegen Djakarta kunnen nog genoemd worden: kolonel Simbolon, voormalig commandant van Medan, kolonel Achmad Hussein, commandant en chef van de administratie op Midden-Sumatra, kolonel Dhalan Djambek, voormalig militair attaché in Londen, Mohammed Natsir, leider van de Masjumi (Liga van de Moslems), Burhannudin Harahap, Masjumileider en gewezen ministerpresident van Indonesië en kolonel Barlian commandant van Zuid-Sumatra.

Als voornaamste reden voor de opstandige beweging geven de leiders van de anti-Djakartabeweging op, dat de regering van Soekarno het verwijt treft geheel door de communisten te zijn geïnfiltreerd terwijl de activiteiten van de regering termen rechtvaardigen van wanbeheer en het falen de autonomie-strevingen van de buitengewesten te erkennen.

Bovendien wordt de opheffing gevraagd van de nationale raad, waarin ook communistische afgevaardigden zijn opgenomen, en van Soekarno's zogenaamde „geleide democratie", die door meer de nationale raad tengevolge heeft gehad.

Onder de andere eisen moeten nog genoemd worden de decentralisatie van de regering in de archipel en een vergroting van de invloed van de buitengewesten op de centrale regering, door de formering van een senaat. Deze senaat zou gekozen worden uit regionale afvaardigingen, en zou een tegenwicht moeten vormen naast de volksvertegenwoordiging, die door het vrije kiesstelsel onderhevig is aan meerderheden.

Te Padang is duidelijk te verstaan gegeven, dat de voorlopige regering, mocht die gevormd worden, niet permanent zal zijn. Het enige oogmerk is, de Djuanda-Soekarno regering van de zetel te werpen en af te treden zo spoedig als er een regering gevormd is die de tevredenheid van de partijen draagt.

Behalve de eisen die in het voorgestelde ultimatum aan Soekarno zullen worden ingevoegd, heeft de beweging op Sumatra ook nog besteld, dat mocht Soekarno weigeren in te gaan op de eisen, de buitenlandse (ruil)handel tussen het buitenland en de buitengewesten, die doorn in het oog van de regering op Java die onder grote economische druk is komen te staan, zal worden geïntensiveerd.

In feite, aldus wordt uit Padang gemeld, zal deze maatregel niets minder betekenen, dan een blokkade tegen Java door de buitengewesten en zou ook inhouden, dat de Bataafse Petroleum Maatschappij en de twee Amerikaanse maatschappij die olie exploiteren op Sumatra, zullen ophouden hun inkomsten van buitenlandse valuta naar Djakarta te leiden.

Tóch een (5-kilometers lange) carnavalsoptocht in Maastricht

Maastricht. — Tegen alle sombere verwachtingen in wordt in Maastricht ook dit jaar weer een grote carnavalsoptocht gehouden. De berichten, dat de optocht dit jaar bij gebrek aan voldoende financiële medewerking niet zou doorgaan, hebben een spontane actie tot behoud van deze optocht ontketend. Zelfs de minst carnavaleske Maastrichtenaren hebben aan deze actie hun steun verleend. Zij konden het maar moeilijk zetten, dat Maastricht — de hoofdstad van carnavalvierend Limburg — het zonder georganiseerde „Bonte Störrem" zou moeten doen.

Vertegenwoordigers van alle groepen en standen in de stad hebben zich de afgelopen weken onder leiding van het optochtcomité ingezet om alsnog een optocht te formeren. De resultaten van een dergelijke volksbeweging konden niet uitblijven: de optocht gaat door en ze zal te oordelen naar de medewerking, die het comité kreeg toegezegd voor geen der vroegere optochten behoeven onder te doen.

Minstens zestig groepen, waaronder veertien muziekkorpsen, drie en dertig wagens en omvangrijke deputaties verklede eenlingen, zullen er zorg voor dragen dat op zondag 16 februari opnieuw een bonte stoet (5 kilometer lang) door de straten van Maastricht zal trekken. In verband met de restauratie van de Wilhelminabrug, wordt de stoet dit keer op het „Sterreplein" te Wijk opgesteld om vandaar uit via de Servatiusbrug de slingerende zigzagweg door heel de stad af te leggen.

Het sluitstuk van de stoet belooft dit keer iets heel bijzonders te worden namelijk een stralende prinsewagen voor 3 carnavaleske hoogheden: prins Willy I van Maastricht, geflankeerd door de vorst van „de Keemeleers" en de hertog van „de Kazjematters".

Aan de aankleding van vele wagens, veelal artistiek verzorgd door de leerlingen van de Jan van Eyck-academie en de Kunstnijverheidsschool, wordt momenteel nog koortsachtig gewerkt. Op diverse ateliers zwoegen de wagenbouwers en hun assistenten onder hoogspanning. Ofschoon de tijd dringt, wachten nog heel wat praalpoppen op hun definitieve uitmonstering. Maar voordat het Momuskanon zijn eerste carnavalsschot lost, zal alles klaar zijn. Het enthousiasme, waarmee de Maastrichtenaren „hun optocht" voorbereiden staat daar borg voor.

Uitslag voorlopig onderzoek van vliegramp te MUNCHEN

Bonn. — Het ongeluk met de Britse „Elisabethan" bij Muenchen schijnt veroorzaakt te zijn door ijsafzetting op de vleugels, aldus een rapport over het voorlopig onderzoek van het Westduitse bureau voor de luchtvaart.

Het onderzoek heeft aangetoond, dat de motoren geen defect vertoonden. Het tot twee maal toe opschorten van de start was een gevolg van het feit, dat de inlaatdrukmeter een abnormale uitslag vertoonde, ondanks de juiste functionering van de motoren.

De technische dienst gaf als zijn mening te kennen, dat deze uitslag verklaard kon worden door de hoogte, waarop het vliegveld zich bevindt. Daarom heeft de gezagvoerder voor de derde maal het vertreksein gegeven.

Het vliegveld Muenchen-Riem ligt ongeveer 300 m. boven zeeniveau. In de Westduitse verklaring wordt nog met nadruk gezegd, dat de beslissing of een vliegtuig wel of niet vertrekt geheel berust bij de gezagvoerder en dat de leiding van het vliegveld of van de controletoren daar feitelijk of juridisch gesproken geen invloed op kan uitoefenen.

Rincon [illegible] de Prinses toe, die begeleid door gezaghebber Van Hesteren, vriendelijk lachend de jeugd van dit Bonairiaanse dorpje begroet.

BONAIRE zal 7 en 8 februari nooit vergeten

Blinde Herman Britt zong: „LANG ZAL ZIJ LEVEN!"

Prinses was verrukt over mooie geschenken

Kralendijk. — Onze correspondent te Bonaire brengt nog nadere bijzonderheden over het bezoek van Prinses Beatrix aan het Flamingo-eiland.

Op zaterdagmorgen omstreeks half twaalf bracht Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix zoals gemeld, een bezoek aan het Tehuis voor Ouden van Dagen, en aan het Sint Franciscus Hospitaal. Bij de ingang van het gasthuis werd de hoge bezoekster verwelkomd door de Zeer Eerw. Pater Nooyen, pastoor van Kralendijk, door Soeur Superieure en de andere eerwaarde Zusters. Ook waren bij de begroeting tegenwoordig de Eerwaarde Frater Benedicto en Mejuffrouw Mathilde de Bruin, bestuursleden van de Paus Pius XII Stichting.

Bij de deur stonden ook twee kindertjes, die in het hospitaal verpleegd worden, opgesteld. Zij waren getooid in oranje, rood wit en blauw. Behalve vlaggetjes hielden zij tussen hen in een reuze oranje ballon waarop te lezen stond: „Leve Prinses Beatrix". Direct na de begroeting ging Hare Koninklijke Hoogheid en gevolg naar de afdeling voor mannen. De oudjes waren allen in het wit gekleed, met oranje cocarde's op de borst. De Kroonprinses met een vriendelijke glimlach op het gelaat, drukte allen de hand en ging toen tussen hen zitten.

De oude José Rosario, beter bekend als Pa Djédjé, overhandigde Hare Koninklijke Hoogheid een prachtige ruiker. De Prinses bedankte hem vriendelijk. Toen de blinde Herman Britt de stem van de Prinses hoorde, begon hij met beverige stem het „Lang zal Zij leven" te zingen, om zo zijn vreugde te uiten om de grote eer die hun tehuis te beurt viel. Gedurende de korte tijd die de Prinses in hun midden doorbracht heeft hij dat liedje twee keer gezongen.

Een oud-koloniaal, Manchi Groenenberg, stond op, ging voor de Prinses staan en maakte een praatje met Haar. Hij vertelde dat toen Haar Koninklijke Grootmoeder gekroond werd, hij reeds in dienst was bij de huzaren. Manchi, die al boven de tachtig is, kon zich nog goed herinneren, dat toen de jonge Koningin in de Gouden Koets stapte, en de muziek begon, dat één van de paarden wild begon te stijgeren en te trappen, zodat verschillende huzaren toe moesten snellen om het dier te kalmeren.

Groetend en glimlachend begaf de Kroonprinses zich naar de vrouwenafdeling. Bij de ingang stond een groepje meisjes van de Sint Bernardusschool opgesteld om Haar te begroeten. Lucia Thomas en Cerilia Engelhardt boden geschenken aan.

Hare Koninklijke Hoogheid onderhield Zich een poosje met de oudjes, en ging toen terug naar het hospitaal. In de vestibule maakte Zij de pakjes open en was verrukt over de geschenkjes. Een mooi doosje versierd met bloempjes van kleine schelpjes en visschubben en een prachtig gevlochten mandje om op Haar bureau te plaatsen.

Deze artikelen werden door de schoolmeisjes vervaardigd. Nagewuifd door de aanwezigen en onder het geroep van Biba nos Prinses,

De Koninklijke Stoet begaf zich nu naar het Gezaghebbershuis waar Hare Koninklijke Hoogheid en Haar gevolg de lunch gebruikten. Wij vernemen dat hieraan ook deelnamen, Minister A. E. Booi, de Heer E. B. Sintjago, Statenlid van Bonaire, en de beide Gedeputeerden van Bonaire.

Omstreeks kwart over twee arriveerde de Prinses op het Flamingovliegveld, waar een grote menigte aanwezig was om afscheid van Hare Koninklijke Hoogheid te nemen. Na afscheid genomen te hebben van de commissie van uitgeleide, schreed Zij voort vriendelijk groetend in de richting van het vliegtuig dat Haar naar het zustereiland Aruba zou brengen. Het volk juichte geestdriftig „Biba nos Princesa stimá". Even later steeg het vliegtuig op, en geëscorteerd door vier machines van de Marine Luchtvaart Dienst ging het Arubawaarts.

Het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid aan Bonaire is voorbij. Jong en oud heeft aan de Kroonprinses hulde gebracht. In deze korte tijd heeft de Prinses ons eiland gezien. Zij heeft de nederige dorpjes van Bonaire bezocht en overal werd Zij op entusiaste wijze ontvangen.

Men heeft voor Haar onze typische muziek gespeeld, en de folkloristische dansen uitgevoerd. Op minder grootse, doch beslist niet op mindere waardige wijze, dan de ander eilanden heeft de Bonairiaanse bevolking onze Kroonprinses geëerd, en blijken gegeven van zijn liefde en aanhankelijkheid aan het Koninklijk Huis van Oranje. Wij zullen nooit zeven en acht februari 1958 vergeten!

Nog een foto van het bezoek van Prinses Beatrix aan Bonaire. De foto werd genomen tijdens de zanghulde der kinderen te Kralendijk.

Bert Teegelaar nieuw Nederlands biljartkampioen

Amersfoort. — De 44-jarige Rotterdamse biljartchef Bert Teegelaar is geen „eeuwige tweede" meer.

Teegelaar, die deze bijnaam had gekregen omdat hij er sinds 1947, toen hij zijn intrede deed in de hoogste biljart klasse, nimmer in geslaagd was een nationale titel te behalen, maar heel vaak op de tweede plaats eindigde, veroverde zijn eerste grote gouden plak in Amersfoort door in de finale van Bommel te verslaan.

De Rotterdammer verwierf door deze zege tevens het recht om eind maart Nederland te vertegenwoordigen in het Europees kampioenschap driebanden in Cannes.

De K.N.B.B. heeft daar in hem een waardig vertegenwoordiger. Want al ontbraken Herman Popeyus en Hennie de Ruyter in de stad van de lange Jan, de titelstrijd was bijzonder zwaar en desondanks slaagde Tegelaar er in met een algemeen gemiddelde van 0.839 te eindigen.

De nieuwe kampioen heeft getoond een zeer goede techniek te bezitten.

Aflassing toernooi Europa-beker mogelijk

Amsterdam. — Ajax zal de reis naar Boedapest, waar op woensdag 26 februari de returnwedstrijd tegen Vasas gespeeld wordt, per vliegtuig maken. Het is overigens niet onmogelijk dat de wedstrijd wordt afgelast. Real Madrid heeft namelijk het initiatief genomen om het tornooi niet voort te zetten en de beker posthuum aan te bieden aan Manchester United. De kwestie zal binnenkort worden besproken met de verenigingen, die nog aan het tornooi deelnemen. Vasas heeft inmiddels toegezegd het initiatief te zullen steunen. De grootste tegenstand komt echter van Manchester United, dat ondanks het smartelijke verlies de vastgestelde wedstrijden voor de league, de FA-cup en de europese beker zo spoedig mogelijk wil spelen.

Zullen Puskas, Czibor en Kocsis voor MANCHESTER spelen?

Wenen, Oostenrijk. — De Hongaarse voetballers Ferenc Puskas, Zoltan Czibor en Sandor Kocsis zijn bereid voor „Manchester United" te spelen, het Engelse voetbalelftal dat bij de vliegramp nabij Muenchen een verlies van zeven prominente internationals leed.

Emile Oesterreicher, die het Hongaarse elftal „Honved", ondanks het verbod van de Hongaarse voetbalorganisatie op tournee naar Zuid-Amerika nam, zei, dat de tragedie van „Manchester United" de Hongaarse spelers heeft getroffen. Zij zouden thans op verlof van de FIFA wachten om weer te mogen spelen, en zouden hierbij de voorkeur geven aan de geledeerde Engelse club.

Puskas speelde als aanvoerder van het Hongaarse team, Czibor was linksbuiten, en Kocsis rechtsbinnen.

Verkeer in Europa door zware sneeuwval geblokkeerd

Londen. — Het verkeer in vele delen van Europa is door zware sneeuwval geblokkeerd. In de Zwitserse Alpen heerst lawinegevaar.

In Stuttgart konden vrijdag de trams niet rijden en moesten duizenden naar hun werk lopen. In Zuidwest-Duitsland zijn militairen opgeroepen om sneeuw te ruimen. Slechts de grote wegen waren berijdbaar. De treinen hadden uren vertraging. Het telefoonverkeer was ontwricht en vele dorpen geisoleerd.

Vele wegen in Schotland zijn onbegaanbaar en in Engeland poogde men met honderden sneeuwploegen de hoofdwegen berijdbaar te houden.

In geheel Oostenrijk en vele delen van Frankrijk is veel sneeuw gevallen. Op sommige plaatsen in de Elzas lag de sneeuw een meter hoog, zodat sneeuwploegen gebruikt moesten worden.

Nederland zal zich gedurende het komende weekeinde in het grensgebied tussen vorst en dooi bevinden met alle onaangename gevolgen van dien: Flinke sneeuwbal en in een deel van het land waarschijnlijk ook tijdelijk ijzel en dooi.

„Split-decision" maakt ANDREAS GONZALES overwinnaar van SAM LANGFORD

Willemstad. — Het eerste boksprogramma van 1958, georganiseerd door promotor Angel Job, is ongetwijfeld een sukses geworden. Drie van de vijf gehouden gevechten eindigden via de knock-out-route, waardoor het programma kort, doch daarom niet minder sensationeel was. Zoals verwacht kon worden, gaven Sam Langford van Aruba en Andres Gonzales uit Cuba in de hoofdpartij het beste gevecht van de avond weg. Een grote teleurstelling was het feit, dat Diamante Negro — vanwege een tijdens de training opgelopen blessure — verstek moest laten gaan.

De hoofdpartij

Weinig was er vóór de wedstrijd van de Cubaanse middengewicht Andres Gonzales bekend. In zijn eerste optreden op Curaçao heeft de Cubaan het publiek echter volkomen bevredigd en een goede indruk bij de boks-enthousiasten achtergelaten.

Langford, die met een lichaamsgewicht van 153 pounds een handicap van zes pounds moest overkomen, maakte dit verschil goed door een langere „reach" en een grotere snelheid dan zijn tegenstander, een feit, waar zijn kleiner lichaamsgewicht hem toe in staat stelde.

Na de gebruikelijke instructies, die referee Fernando de boksers gaf en nadat de Cubaan bij monde van omroeper Julia de wedstrijd aan het Curaçaose bokspubliek had opgedragen, nam de eerste ronde een aanvang. In de eerste ronde leek het alsof de Arubaan een gemakkelijke zege zou boeken. Met goed geplaatste stoeten trof hij Gonzales keer op keer en bracht deze ronde op zijn naam. Pas in de tweede ronde begon de Cubaan er goed in te komen en bleek uit goed boksershout gesneden te zijn. Hoe hard de Cubaan ook door Langford geraakt werd, hij bleef zijn stormaanvallen ondernemen, waarbij hij zijn heil zocht in de „infighting" en Langford liet vechten op de manier, die hij het graagste had. Gedurende vrijwel het gehele gevecht volgde de Cubaan dezelfde stijl en drong Langford in de verdediging.

Beide pugilisten bleken agressief en moedig te zijn, die geen moment voor elkaar terugdeinsden en elkander niet ontzagen. Opvallend was het ongelooflijk incasseringsvermogen en de uithouding, die beiden ten toon spreidden.

Het gevecht stond technisch niet op hoog peil. Zowel Langford als Gonzales maakten zich verschillende malen aan „fouls" schuldig. Wat betreft aktie was er echter volop te genieten.

De beslissing was als volgt:

	Gonzales	Langford	draw
Ref. Fernando	5	3	2
Judge Provence	4	3	3
Judge Wilbert	2	4	4

Op onze (onofficiële) scoringskaart hadden wij 4—3—3 in het voordeel van Gonzales.

Zó gering was het verschil, dat wij na de negende ronde 3—3—3 hadden gescoord. De tiende ronde, die Gonzales naar onze mening won, bracht hem volgens onze scoring de overwinning.

Het was een zeer aantrekkelijk gevecht, dat ongetwijfeld om een revanche schreeuwt.

Op de semi-finale en de overige voorwedstrijden komen wij morgen terug.

VAN DE GROENE TENNISTAFEL

ASIENTO „kraakte" E. N. J.

Willemstad. — Een geladen Asiento-team heeft de Entre Nous-spelers wel bijzonder duidelijk gemaakt, dat zij vorig jaar niet toevallig kampioen geworden is. In een op hoog peil staande wedstrijd kwamen voorzitter Coffi en zijn jongens behoorlijk op de koffie, al zal het brouwsel, dat Korff de Gidts en de zijnen opdienden, wel een bittere bijsmaak voor hen gehad hebben. Slechts één suikerklontje, door Davelaar op Zwier veroverd, verzoette het drankje enigszins. Voor de rest was het één en al Asiento wat de klok sloeg en deze klok raakte verder niet meer van slag af. Hans, Frans en Cor brachten de jeugdigen duchtig aan het verstand, dat zij inderdaad nog pas „broekjes" zijn en dat tafeltennis behalve met de arm ook nog met het hoofd gespeeld dient te worden. Deze 1—9 nederlaag van E.N.J. bracht de aanwezig zijnde Happy Fellows wel in een zeer gelukkige stemming.

In afdeling 2A kwam Sithoc 3 zeer goedkoop aan de winstpunten, doordat CSC 3 verstek liet gaan. De West 1 was oppermachtig tegen Asiento 2 en met deze 10—0 overwinning waren J. Walsteijn c.s. natuurlijk „in de wolken".

In 2 B omzeilde Barges Bad 2 een lastige klip door LRD 1 met een 8—2 nederlaag naar het Waaigat terug te sturen. Alleen Pereira zorgde ervoor, door twee overwinningen op Best en Anches, dat de Radiodienst niet al te „ontstemd" behoefde te zijn. CSC 2 blijft nog steeds de ranglijst aanvoeren, door twee 8—2 zeges op CPN 1 en POC 2.

CPN 1 zag door een 10—0 cadeautje van MSV 2 dit verlies nog enigszins goed gemaakt.

LRD 2 bevocht in klasse 3 B een ripte 6—4 viktorie op CPN 2. O'Neill, Mercera en Pasmán zorgden, na een spannende wedstrijd ervoor, dat er voor clubleider Cardoze nog volop „muziek" inzit.

ENJ 4 nam met 7—3 de lauwerkrans in ontvangst tegen CPN 2, al kwam aanvoerder Weert zelf niet tot scoren.

Vanwege het „hot news" bij de heren komen de dames ditmaal achteraan, doch dit betekent niet, dat zij geen opmerkelijke dingen presteerden.

Wat te denken van een 3 games nederlaag van Irene Moreno tegen clubgenote Maritza Salas. Trouwens ook Margie da Costa Gomez had haar handen vol aan Maritza. Met 21—19 in de derde game kon Margie nog maar net haar clubzuster de „bazin" blijven. Toch heeft CSC A door deze 8—2 zege op CSC B de leiding bij de dames vast in handen gehouden.

Asiento A zag zich tot aan de 7e partij toe de voet dwars gezet door CSC B, dat met Lulu Salas duchtig versterkt was. Dat mevr. Harteloh toch wel in een bijzonder glanzende vorm steekt, bewees zij weer eens te meer, door haar drie tegenstandsters zelfs niet eens één game toe te staan. Haar voorbeeld inspireerde miss Virtue en mevr. Zwier tot buitengewone prestaties. Miss Virtue versloeg Lulu Salas en Corry Easter, terwijl Hans Zwier zelfs kans zag om in een buitengewoon enerverende partij Maritza Salas met 10—21, 21—11 en 19—21 te kloppen. Dat zij na haar overwinning even haar kluts kwijt was en op een stoel tot haar positieven moest komen, bewees hoe afmattend goed tafeltennis kan zijn.

De uitslagen luiden:

Dames 1e klasse: CSC A — CSC B 8—2; CSC B — Asiento A 3—7.

Heren 1e klasse: ENJ 1 — Asiento 1 1—9.

2e klasse A: Sithoc 2 — CSC 3 10—0; De West 2 — Asiento 2 10—0.

2e klasse B: Barges Bad 2 — LRD 1 8—2; CPN 1 — MSV 2 10—0; CSC 2 — POC 2 8—2; CSC 2 — CPN 1 8—2.

3e klasse B: CPN 2 — LRD 2 4—6; ENJ 4 — CPN 2 7—3.

Geheime uitvoer van kobalt uit Belgie

Brussel. — Onlangs is in België de Belgische expediteur Morenville gearresteerd, die de Duitse grens over wilde met een vracht kobalt, een metaal dat bij de vervaardiging van atoomwapens wordt gebruikt. Bij onderzoek bleek, dat Morenville al 23 ton van dit metaal, dat bestemd was voor oosteuropese landen, over de grens had gebracht.

Verscheidene tonnen kobalt zijn aangetroffen bij een zekere Crought in Brussel, die is aangehouden, evenals zijn vriendin, een Zweedse danseres, die in Luik woont. Men verwacht nog meer arrestaties.

Nederlands elftal tegen Bulgaarse selectie

Den Haag. — Op 2 april zal het voorlopige Nederlands elftal in Amsterdam een wedstrijd spelen tegen het onder de naam „Sofia" uitkomende Bulgaarse elftal. Deze ontmoeting geldt als oefenwedstrijd voor de wedstrijd Nederland-België op 13 april.

Luxemburg. — Luxemburg is als 62ste land toegetreden tot het internationale atoombureau.

Rome. — in Rome is op 72-jarige leeftijd overleden prins Filippo-Andrea Doria Pamphili, de laatste telg van de oudste tak van deze bekende Italiaanse familie, waarvan de afkomst is na te gaan tot in de twaalfde eeuw.